

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1998

Número 131

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.**

Sessió celebrada dia 17 de novembre del 1998, a les 11 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 4662/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a potenciació del transport ferroviari. (**Retirada**) 5539
  - 2) RGE núm. 4786/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Mesquida i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures que pensa adoptar el Govern respecte al cost de les benzines. 5539
  - 3) RGE núm. 4787/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat J. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a urbanitzables de Marratxí per a grans superfícies afectades per la moratòria urbanística del Govern. (**Ajornada**) 5540
-

- 4) RGE núm. 4793/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Francesc Quetglas i Rosanes, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a objectius de l'edició d'un video sobre els projectes de cooperació per al desenvolupament del Govern. 5540
- 5) RGE núm. 4783/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a fons de cooperació municipal. 5542
- 6) RGE núm. 4808/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Josep Ramon Balanzat i Torres, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a subvenció a projectes d'ONG al Tercer Món. 5543
- 7) RGE núm. 4788/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat J. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a publicació del Pla director sectorial de carreteres. 5543
- 8) RGE núm. 4794/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Francesc Quetglas i Rosanes, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a transferència als consells insulars de l'empresa Gestur. (Ajornada) 5544
- 9) RGE núm. 4805/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a recurs de l'acord de l'Ajuntament de Formentera. 5545
- 10) RGE núm. 4798/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a moratòria urbanística del Govern balear. (Ajornada) 5544
- 11) RGE núm. 4809/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Josep Ramon Balanzat i Torres, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a anunci de licitació de serveis per a la producció d'una sèrie de televisió. 5544
- 12) RGE núm. 4789/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aspectes retributius dels càrrecs unipersonals als centres educatius. 5546

II.- MOCIONS:

- 1) RGE núm. 4610/98, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a política territorial del Govern. (Derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 4053/98). 5548
- 2) RGE núm. 4680/98, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a Règim Especial de les Illes Balears. (Derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 4097/98) 5557

III.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 4660/98, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a instar el Govern de l'Estat i Iberia a mantenir l'activitat de la companyia Viva Air. 5565
- 2) RGE núm. 4695/98, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a mantenir la plantilla de 314 treballadors i les activitats econòmiques que fins ara desenvolupava Viva Air a les Illes Balears. 5565
- 3) RGE núm. 4712/98, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a manteniment de la companyia aèria Viva Air. 5565

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, vagin ocupant els seus escons, per favor. Anam a començar aquesta sessió plenària.

I.1) Pregunta RGE núm. 4662/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a potenciació del transport ferroviari.

El primer punt de l'ordre del dia fa referència a preguntes. La primera ha estat retirada.

I.2) Pregunta RGE núm. 4786/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Mesquida i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures que pensa adoptar el Govern respecte al cost de les benzines.

Passam a la segona pregunta, que formula el diputat Sr. Joan Mesquida, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures que pensa adoptar el Govern respecte al cost de la benzina. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. MESQUIDA I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President. Vàrem veure, els primers dies d'octubre, quan es varen liberalitzar els preus de les benzines, que el Govern de l'Estat deixava de fixar els màxims amb la freqüència quinzenal. Primer vàrem tenir l'esperança que aquesta liberalització podria suposar una rebaixa generalitzada del preu de les benzines. En els primers dies vàrem veure com les benzineres no repercutien cap tipus de rebaixa però, a finals d'octubre, varen començar a sortir informacions sobre el fet que hi havia una diferència entre els preus de les benzines a diferents comunitats autònomes, i així una revista va publicar un quadre comparatiu de nou comunitats autònomes i la de Balears era la que tenia la benzina més cara.

La pregunta va dirigida al conseller d'Indústria i és si pensa fer qualche cosa per corregir, a part de qualificar aquesta situació com a vergonyosa.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller d'Indústria i Comerç, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Josep Juan i Cardona):

Gràcies, Sr. President. Efectivament, el Govern té intenció de fer un seguiment i intenció d'intervenir en cas que la situació de diferència de preus entre les Illes Balears i la península sigui realment forta. Però jo he de recordar que aquest interès no ve d'ara, sinó que durant molt de temps hem fet un seguiment i que, fruit d'aquesta intervenció, ha estat per exemple la baixada dels preus per desembarc -no del transport, sinó pel desembarc- de combustibles a CLH.

Recordarà, Sr. Diputat, que en el seu moment pagaven 6.000 pessetes a les illes menors, Menorca i Eivissa, pel desembarc i, si mal no record, unes 3.700 o 3.800 en el port de Palma. En aquests moments s'estan pagant 2.700; això ha repercutit en el preu i, de fet, des de la liberalització és evident que el Govern central no fixi preus perquè per això s'ha liberalitzat, i hi ha hagut una davallada general.

Sí hi ha que algunes comunitats autònomes, no només a Balears, li puc parlar, per exemple, de la de Madrid o li puc parlar de la de Múrcia, etc., i si es divideix fins i tot per províncies hi ha moltes més províncies, que mantenim un mateix preu igual, i és alt, el més alt, si vol, d'Espanya, però no és Balears l'única comunitat autònoma, com afirmava, que té el preu més car que la resta. Madrid, per exemple, en gas-oils ens passa de dues pessetes. O sigui, que en segons quins casos no som la més cara.

Dit això, el que feim ara és fer un seguiment de preus a totes les benzineres de Balears per dues raons: primer, per oferir dades al Ministeri i, sobretot, per nosaltres comparar amb la península a veure quins preus hi ha. Si aquestes diferències són importants -si parlam de cèntims jo crec que tampoc ens hem d'estranyar, però si parlam de pessetes idò el Govern intervindrà de la mateixa manera que va intervenir quan s'estava parlant del cas, com li deia, de CLH. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, vol tornar a fer ús de la paraula? Té vostè la paraula.

EL SR. MESQUIDA I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President. Jo li he de contestar, Sr. President, que em té una miqueta despistat. A una resposta escrita a una pregunta feta pel diputat Sr. Bosco Gomila, el conseller d'Economia deia: "La prudència aconsella establir un seguit de controls. El conseller d'Agricultura, Comerç i Indústria ja ha fet públic que ha donat les ordres adients per tal de procedir als esmentats controls". Quan se li demanava què li semblava aquest informe de la revista *Petroleo* vostè deia: "Si se confirmen les dades i tal...", semblava que un mes després encara no es tenia cap data. Jo, bé, no sé si s'han donat les ordres adients per tal de veure si les diferències són fortes o no, jo no sé què vol dir una diferència forta; la realitat incontestable és els ciutadans de Balears en aquests moments són uns dels que paguen les benzines més cares -he exclòs els gas-oils, efectivament és cert- i crec que aquest greuge s'ha de fer qualche cosa i s'ha de corregir, sinó tots aquests camps i totes aquestes promeses que es varen omplir de greuges de règim econòmic i fiscal idò quedaran en no res, quedarà demostrat que això més que realitats era fum.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Conseller? Té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Josep Juan i Cardona):

Gràcies, Sr. President. Anem a veure: les ordres, com vostè comprendrà, per parlar de preus, les ordres s'han donat, s'està fent el seguiment; el que passa és que si vostè vol fer un seguiment i en 15 dies vol tenir els resultats, crec que serà un seguiment -vostè ho coneix- serà un seguiment bastant poc fiable. En aquest moment estan baixant els preus, han baixat els preus a tot Espanya i a Balears també. Què ha passat?, que les baixades han estat a algunes comunitats, com vostè sap molt bé, més lentes. Nosaltres el que volem és tenir unes dades fiables durant un temps i llavors s'intervindrà.

Li he d'agrair que almanco reconegui que no tot el combustible és el més car; en gas-oils són més barats i en benzines estam en el nivell de les cinc comunitats que hi ha en el país més altes. I recordaré que el REB, el règim fiscal, el règim especial de Balears està parlant d'una mitjana..., parl de memòria però deuen estar crec que és a una pesseta de la mitjana nacional, no és una diferència abismal ni és un greuge comparatiu que signifiqui una destrossa ni una ruïna per als ciutadans, és un greuge que s'ha d'intentar suavitzar, però jo crec que les coses s'han de fer partint d'un principi de raonabilitat, hem d'intentar ser raonables a l'hora de discutir i a l'hora de prendre unes mesures. Si continua aquesta tendència el Govern intentarà intervenir, intentarà que aquesta diferència no existeixi. I jo li deia que si parlam de cèntims crec que ningú estarà d'acord en què es facin...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, vagi acabant, per favor, que estam en el torn de preguntes.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Josep Juan i Cardona):

Tot d'una acab, Sr. President, gràcies. Si les diferències són més grosses sí que intervindrem. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 4787/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat J. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a urbanitzables de Marratxí per a grans superfícies afectades per la moratòria urbanística del Govern.

Passam a la següent pregunta, que se m'ha demanat que sigui ajornada perquè no hi ha el conseller de Medi Ambient.

I.4) Pregunta RGE núm. 4793/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Francesc Quetglas i Rosanes, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a objectius de l'edició d'un video sobre els projectes de cooperació per al desenvolupament del Govern.

Pregunta número 4, la que formula el diputat Sr. Francesc Quetglas, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a objectius de l'edició d'un video sobre els projectes de cooperació per al desenvolupament del Govern. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. El *Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma* de dia 17 d'octubre de l'any 88 publica un anunci de licitació segons el qual es convoca l'elaboració d'una sèrie de televisió per donar a conèixer o per..., sobre els projectes de les ONG subvencionades pel Govern balear, ni més ni manco que 54 milions de pessetes que representen aproximadament el 10% d'allò que el pressupost del 1998 contempla en cooperació per al subdesenvolupament per part del Govern balear.

Nosaltres volem demanar i volem que el Govern ens expliqui quins són els objectius i, sobretot, quina és la utilitat que té aquesta despesa de 54 milions de pessetes amb un video propagandístic d'aquesta labor. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Consellera de Presidència té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. En primer lloc he de dir que són 54 milions en dos, que va aprovar el Consell de Govern la seva adjudicació en el darrer Consell de Govern, concretament són 23 milions per a aquest any, amb la qual cosa res del 10%. En segon lloc, l'objectiu principal és perquè volem que el ciutadà conegui què es fa amb els doblers de la ciutadania i també que conegui i se sensibilitzï entorn a la pobresa i aquests denominats països del sud; també perquè volem que la ciutadania hi participi, i per participar s'ha de sensibilitzar, i també perquè duim endavant tota una sèrie de beques perquè el jove vagi i faci solidaritat i cooperació.

Tot això significa que hem de fer campanyes de sensibilització, primer per conèixer què es fa amb els nostres doblers, però també per sensibilitzar la nostra població. No tan sols som els únics que ho feim sinó que ho fa tot Espanya, fins i tot el Fons de Solidaritat via revista, no via video, és igual una vessant que l'altra, les mateixes revistes del Fons com bé diu el Fons s'ha de donar a conèixer i sensibilitzar la societat entorn a aquest tema; no només hem de fer cooperació el Govern sinó que també hem d'intentar sensibilitzar tota la ciutadania en general del fet que tots tenim l'obligació de fer cooperació amb els països del sud. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, vol tornar a fer ús de la paraula? Té vostè la paraula.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Sí, gràcies, Sr. President. Diu l'Evangelí que la teva mà dreta no sàpiga el que fa l'esquerra. En aquest cas, Sra. Estaràs, aquesta mà esquerra vol saber què fa aquella mà dreta, perquè no estam d'acord que una despesa d'aquest volum sigui necessària per a això. És veritat que els ciutadans necessiten conèixer i necessiten conèixer com s'estan utilitzant els seus doblers en cooperació en el subdesenvolupament, és l'únic que dona la tranquil·litat suficient com perquè es motivi tornar a cooperar amb altres projectes, però jo crec que això, per raons estrictament d'exemplificació, s'ha de fer d'una manera austera i d'una manera modesta, no exactament d'una manera propagandística, que representi un volum com el que representa aquesta quantitat.

54 milions de pessetes en un vídeo dels projectes que subvenciona el Govern, sincerament, Sra. Estaràs, a nosaltres ens sembla una quantitat exagerada. Si vostè el que vol és aconseguir una sensibilització, jo crec que s'ha de fer d'una altra manera: el que s'ha de donar a conèixer és l'estat de precarietat que viuen en aquests moments molts dels països del sud, del Tercer Món subdesenvolupat, arrasats per fenòmens naturals, etc., etc., donar a conèixer aquesta situació objectiva, això sí que és una manera de sensibilitzar; fer propaganda i autobombo sobre les meravelles que fa el Govern per pal·liar aquesta situació, no és contribuir, precisament, a pal·liar aquesta situació. Si de veritat vostè vol concitar la cooperació de totes les persones sensibilitzades davant els problemes del Tercer Món, entre les quals jo m'incloc, els diputats del meu grup s'inclouen,estic segur que els diputats de tota l'oposició i també...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat, per favor.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

...els de la majoria -acab ja, Sr. President- s'inclouen, agafi aquests 54 milions de pessetes i envii'ls a Honduras i a Nicaragua, seria molt més efectiu. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Consellera de Presidència té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Sr. Quetglas, si vostès ho fan al Consell Insular quan donen els doblers al Fons de Solidaritat, li record que el Fons de Solidaritat diu: "Del que resti, el Fons podrà reservar una suma equivalent al 10% -li record que nosaltres no arribam al 10% - com a màxim per subvencionar les despeses d'administració i funcionament". Nosaltres ni tan sols arribam, si fossin despeses de funcionament, a aquest tant per cent. D'aquests 555 hem dedicat poc més o manco 5 milions, quan el 10% vostè sap que en serien 55. Això per una banda.

Per una altra banda el Fons -jo tenc aquí tota la documentació del Fons- dedica una part a publicacions, tenc les dades, també, concretament uns 7 milions a publicacions perquè és una manera de sensibilitzar la societat. Nosaltres, també el Fons Menorquí té una part en relació a aquest tema i també li puc fer esment de la Llei de cooperació internacional per al desenvolupament, que en el seu article 13, el seu article 39, diu que les administracions públiques, bé directament o bé a través d'una ONG, han d'afavorir una millor percepció de la societat cap als problemes que afecten els països en desenvolupament, i que hem d'estimular la solidaritat via campanyes de divulgació, amb la qual cosa no feim més que complir el que diu aquesta llei de cooperació internacional, i repetesc que d'aquests 555, són 23 que seran l'aportació, no d'un vídeo sinó una sèrie de televisió que explicarà com viuen en aquests països, quins són els efectes devastadors, sensibilitzant la societat perquè, molt probablement, després d'aquesta sèrie farem una avaluació de resultats: hi haurà més joves que participin en cooperació amb el Tercer Món, hi haurà més majors, hi haurà més dones, hi haurà més homes, en definitiva la societat s'haurà implicat en aquest fet...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, vagi acabant, per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Sí, Sr. President. ...i no tan sols els que aquí seiem. Sr. Quetglas, vostè per ventura sap més d'altres temes de cooperació. M'ha demostrat que no en sap gens. Gràcies, Sr. President.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Sr. President, li deman la paraula per una qüestió d'ordre.

EL SR. PRESIDENT:

Té vostè la paraula.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Obert un torn d'oposició al Consell Insular per part de la Sra. Estaràs crec que ens pertoca, com a govern del Consell Insular, respondre a la senyora portaveu de l'oposició del Consell Insular de Mallorca.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Quetglas. No dóna lloc a un torn de contrarèplica ni a obrir cap tipus de qüestió incidental.

I.5) Pregunta RGE núm. 4783/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a fons de cooperació municipal.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Antoni Alorda, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a fons de cooperació municipal. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. En realitat la pregunta intentàvem que fos contestada pel Sr. President de la Comunitat, perquè vàrem saber pels mitjans de comunicació, si és que han estat fidedignes, que en les distintes voltes, visites institucionals que fa el president en les quals reparteix aquestes formoses fotografies de la seva persona, va assumir en distintes ocasions el compromís de crear un fons de cooperació municipal. El nostre grup va estar molt satisfet perquè, com saben vostès, sempre ho ha duit endarrer i perquè, des d'una lleugera desconfiança que això quedàs realment reflectit, vàrem presentar d'immediat una proposició no de llei perquè el Govern redactàs una llei de creació d'aquest fons. No vàrem voler dur la llei redactada precisament perquè fos el Govern que redactàs el projecte i se sentís còmode.

Això no obstant, el Partit Popular no li va donar suport -això fa quinze dies en aquesta cambra- i, per tant, ens demanam si és que el Grup Popular no dóna suport al Govern en aquesta iniciativa, si és que els mitjans de comunicació no reflectiren perfectament quina va ser la intervenció del president en aquestes visites, o si és que ha canviat de parer el president. En qualsevol cas, el que ens interessa saber és si es crearà aquest fons de cooperació i per això feim aquesta pregunta senzilla, una *yes-no question*, de sí o no, de si pensa el Govern, si té intenció el Govern de crear un fons de cooperació municipal. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller d'Economia i Hisenda, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Antoni Rami i Alós):

Moltes gràcies, Sr. President. Desconozco por qué motivo el Sr. Diputado hace una pregunta que conoce perfectamente la respuesta. Como usted sabe muy bien el Govern tiene intención de crear un fondo de cooperación municipal. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Ens congratulam molt d'aquesta informació, desconeguda absolutament per aquest diputat, jo li garantesc. Hem estudiat amb deteniment els pressupostos o el projecte de pressupostos del 1999, no hem vist cap partida oberta amb aquesta finalitat; estam molt satisfets, de totes maneres, que per primera vegada mai un president, o el Govern en aquesta cambra -que nosaltres coneguem- prengui aquest compromís, i ara, malgrat no sigui exactament el contingut de la pregunta, sí que li demanaríem mínimament en aquesta contrarèplica que ens digui quan entrarà en vigor, si l'1 de gener del 1999 aquest fons estarà creat, perquè, com vostè sap, un fons és una borsa amb un contingut econòmic, són unes pessetes, un fons de pensions..., no és ver?, un fons de cooperació municipal i, per tant, per repartir un capital amb interessos no finalistes als ajuntaments és evident que ha d'existir aquesta xifra. Nosaltres li demanaríem quina és aquesta xifra i quan començarà a estar en vigor. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller d'Economia i Hisenda té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Antoni Rami i Alós):

Moltes gràcies, Sr. President. Vostè sap molt bé la gran sensibilitat que des del Govern s'ha demostrat sempre sobre les necessitats en conjunt de la nostra societat i molt especialment jo crec que s'ha de destacar el Pla Mirall com a una acció molt clara, molt decidida, de suport a les iniciatives municipals i, en aquest sentit, un fons de cooperació municipal es posarà tan ràpid com siguem capaços de posar-nos d'acord els consells insulars i els municipis d'aquesta comunitat amb el Govern. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 4808/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Josep Ramon Balanzat i Torres, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a subvenció a projectes d'ONG al Tercer Món.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Ramon Balanzat, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a subvenció a projectes d'ONG en el Tercer Món. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Bé, la pregunta és molt senzilla: no només és el pressupost total previst per l'any 98 per a ONG, sinó que voldria saber quina part d'aquest pressupost ha estat ja executat, quina és la part..., i es refereix específicament a recursos econòmics destinats directament a ONG i no la part que el Govern hagi pogut dedicar directament a projectes propis del Govern. Per tant, quin és el pressupost total executat l'any 98 per projectes d'ONG al Tercer Món? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Consellera de Presidència, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Com saben els senyors diputats el pressupost del programa de cooperació per al desenvolupament durant l'any 1998 era de 555 milions de pessetes. La totalitat d'aquest pressupost s'ha destinat, com saben, pràcticament tot a subvencionar projectes realitzats per organitzacions no governamentals i altres entitats, i a organitzar, realitzar i participar en actes i actuacions per a la cooperació en el desenvolupament, així com tots els temes de sensibilització. També una part que va al Fons de Cooperació i Solidaritat de Mallorca i de Menorca, i una part que va a ajudes per a joves que participen en projectes de cooperació.

No sé si vostè, Sr. Balanzat, vol la relació de projectes subvencionats. Jo els hi puc facilitar: així a grans trets, devers 310 milions de pessetes a projectes d'ONG, més de 100 ONG han estat subvencionades, l'hospital d'Igüey 174.643.500 pessetes, aportacions al Fons 15, despeses de gestió 4.800.000, diada per la sequera de l'Índia 413, després hi ha tots els ajuts d'emergència a Santo Domingo, que calibram en 20 milions, a Cuba per l'huracà Georges en 5 més, a 20 per l'huracà Mitch, i poc més o manco 23 milions pel que seria la campanya de sensibilització. També 700 mil pessetes per a la Plataforma dels Drets Humans, una quantitat també per al Sudan, una quantitat també per a Amnistia Internacional, etc., etc.

Per planificar bé sempre deixam a final d'any un romanent perquè pot passar alguna ajuda d'emergència com les que malauradament ha passat a Centre-amèrica o al Carib, i hem d'estar preparats per poder donar suport a aquests pobles en el moment que ho estimin oportú. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Sr. Diputat?, no vol tornar a fer ús de la paraula.

I.7) Pregunta RGE núm. 4788/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat J. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a publicació del Pla director sectorial de carreteres.

Passam a la pregunta 4788, formulada pel diputat Sr. Joan Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a publicació del Pla director sectorial de carreteres. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Foment, la pregunta és molt senzilla: el Govern ha aprovat el Pla de carreteres, ha publicat el Decret pel qual s'aprova, però no ha publicat, per ara, que ho coneguem, el que és el Pla. Per tant, la pregunta és quan el pensa publicar en el *Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma*.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller de Foment, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE FOMENT (Joan Verger i Pocoví):

Gràcies, Sr. President. Efectivament el Decret del Consell de Govern que aprovava el Pla sectorial de carreteres va ser publicat el dia 22 d'octubre del 98, i des d'aquell moment entenem que té plena vigència, ple vigor i plena eficàcia en el món del Dret. És cert que hi pot haver dubtes d'interpretació si s'ha de publicar tota la normativa i, precisament per evitar aquests dubtes, hem remès ja ahir al *BOCAIB* les normes per a la seva publicació. Tengui en compte que l'hem hagut de traduir als dos idiomes i, a més, hem hagut d'adaptar el pla a les prescripcions que va posar la comissió d'Ordenació del Territori i, per consegüent, s'anirà publicant a mesura que es vagi adaptant i que es vagi corregint aquesta qüestió, és a dir, que ahir dia 16 es va enviar la normativa perquè surti ja publicada i així es farà amb tota la resta del Pla.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 4794/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Francesc Quetglas i Rosanes, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a transferència als consells insulars de l'empresa Gestur.

I.10) Pregunta RGE núm. 4798/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a moratòria urbanística del Govern balear.

Les preguntes 4794, 4805 i 4798, són ajornades perquè no es troba aquí el Conseller de Medi Ambient, que era qui havia de contestar aquestes preguntes.

I.11) Pregunta RGE núm. 4809/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Josep Ramon Balanzat i Torres, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a anunci de licitació de serveis per a la producció d'una sèrie de televisió.

I passam a la següent pregunta que formula el diputat Sr. Ramon Balanzat, la 4809, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a anunci de licitació de serveis per a la producció d'una sèrie de televisió. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Jo crec que no és casualitat que a la mateixa sessió de preguntes dos grups diferents coincideixin en la preocupació per un mateix tema, no és casualitat. Abans he fet una pregunta a la Sra. Estaràs sobre projectes finançats directament a ONG i m'ha contestat: directament a ONG són 310 milions de pessetes, que és el que ha dit ella abans que estava destinat directament a finançar ONG. Per tant, efectivament, a Els Verds ens preocupa molt també que es destini bona part dels recursos en cooperació a propaganda i, a més, curiosament, aquesta producció de televisió no s'ha fet al llarg d'aquesta legislatura, no s'ha fet en anys anteriors, que jo sàpiga com a mínim. Quina casualitat que justament es fa, perquè probablement molt poc temps abans de les eleccions podrem començar a veure per televisió la magnanimitat i generositat en temes de solidaritat del nostre govern balear, quina casualitat que justament estigui previst això per a època preelectoral.

Per tant, d'aquests 310 milions de pessetes que ha dit que es destinaven a ONG, el 10%, si agafam com a referència aquest 10%, serien 31 milions, però és que en aquest anunci de licitació es parla de 54 milions i no, per cert, de 23 milions, com deia la Sra. Consellera; l'anunci de licitació, concretament, per a aquests programes de televisió són de 54 milions. Crec, efectivament, que és una exageració destinar tants de recursos econòmics a propaganda i autobombo justament quan falta poc temps per a les eleccions. Quina casualitat. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sra. Consellera de Presidència, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Sr. Balanzat, o jo no m'he explicat o vostè no ha entès res: li he dit que eren 309 milions de pessetes a projectes d'ONG que ho havien demanat dins el termini estipulat pel Decret. També li he dit que hi havia molts de projectes, també a ONG, que eren fora d'aquest termini, com ha estat el Sudan, com el cas de Santo Domingo l'huracà Georges, com el cas de Cuba, com el cas de Centre-Amèrica, i també hi ha els 175 milions de l'hospital d'Igüey. No sé si pot fer la suma. Després hi ha també el dia de la sequera de l'Índia, hi ha "*Lápices escuelas de Cuba*", ajuts a joves cooperants, Amnistia Internacional, el tema de la Plataforma de Drets Humans, etc., etc., amb la qual cosa diguem les coses pel seu nom, no diguem el que jo no he dit, sinó que he dit: en termini, dels 150 projectes, en termini 309.447.808, i després hi ha tota una sèrie de projectes que una administració responsable s'ha de planificar, que també són ONG i, per tant, és cooperació.

També he dit en aquesta cambra que del 54 milions només 23 a l'any 1998. Duc aquí l'acord de Consell de Govern, 23.667.000 per a l'any 98 i 29.841.000 per a l'any 99. També he dit que no es tracta de propaganda, es tracta de sensibilització. El Fons Mallorquí ho fa a través d'una revista, nosaltres creim que el millor és fer una sèrie televisiva, i esperin a veure la sèrie televisiva, on coneixeran com està Nicaragua, com està Honduras, com està el Sudan, com està Centre-Àfrica, com està l'Índia, amb la qual cosa quan sapiguem i la població vegi com estan aquests països aconseguirem, perquè entrarà per la vista, que la gent d'aquest poble de les Illes Balears sigui encara més solidària i participin tots. Aquest és el meu objectiu i crec que és una manera seriosa de fer-ho, i no parlem d'eleccions perquè si no, segons vostè, com que hi ha eleccions ens hauríem d'asseure a una cadira i no fer res i tocar-nos el cap. No és això. Sr. President, gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Balanzat, vol tornar a fer ús de la paraula? Té vostè la paraula.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Bé, efectivament no es tracta de no fer res, però la meua pregunta era molt clara: per què no s'ha fet abans?, per què no es va fer aquest any, l'any passat, l'any anterior...? Què passa, que ara per primera vegada el Govern balear comença a fer cooperació?, ara, i abans no s'havia fet res? Per què justament es pensa en fer propaganda ara, justament ara, quan falten sis mesos per a les eleccions? Quina casualitat. Res més.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Sr. Balanzat, continua sense entendre: no és propaganda, és sensibilització; article 13, article 39 de la Llei de cooperació internacional. No és propaganda, és sensibilització. Ho fan totes les entitats i esperi a veure el vídeo, i no tan sols són 23.600.000 pessetes per a l'any 98 el que aquest govern dedicarà en sensibilització perquè el poble de les Illes sigui més solidari. I tampoc no és casualitat, hem anat incrementant el pressupost del 0'7 i en aquest moment estam preparats per poder, amb aquestes condicions, per poder sensibilitzar el poble d'aquestes illes. I també li dic que les campanyes de sensibilització no és la primera que feim, en duim fet des d'anys enrere.

Les altres institucions, jo crec que tots els ajuntaments, consells insulars i Govern, gràcies a la feina que ha fet la societat civil hem aconseguit sensibilitzar-nos i tenir el 0'7 la major part d'ajuntaments, de consells i de Govern. Per això, precisament, aquest moment és clau per donar a conèixer i implicar la societat en tots aquests temes, i crec que una manera importantíssima perquè la gent d'aquest poble, que és molt solidària, encara ho sigui més, és que facem arribar a cada racó d'aquestes illes com estan a l'Índia, quina és la situació del Sudan, quina és la situació de Centre-Amèrica, i així la gent hi participarà encara més. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Sí, Sr. Diputat?

EL SR. TUR I TORRES:

Sr. President, per una qüestió d'ordre.

EL SR. PRESIDENT:

Té vostè la paraula.

EL SR. TUR I TORRES:

La pregunta que formulava aquest diputat, la número 4805, anava dirigida a la Sra. Consellera de la Funció Pública, perquè és aquesta conselleria la que ha intervingut en tot aquest procés. No entenc per què es proposa ajornar-la i m'agradaria, en tot cas, una explicació.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera de Presidència, és facultat del Govern explicar el motiu i ajornar una pregunta. Jo no puc decidir qui l'ha de contestar.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Sí, sí, efectivament hi ha un error. Correspon a la Sra. Consellera de la Funció Pública i pot formular la pregunta, si el Sr. President així ho autoritza.

I.9) Pregunta RGE núm. 4805/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a recurs de l'acord de l'Ajuntament de Formentera.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, té vostè la paraula per formular la pregunta número 4805, que és relativa a recurs de l'acord de l'Ajuntament de Formentera. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera de la Funció Pública, volíem saber per quin motiu el Govern ha recorregut l'acord de l'Ajuntament de Formentera de dia 22 de juliol del 1998 referent a condicions per a l'adjudicació de la gestió del servei municipal de proveïment d'aigua potable. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sra. Consellera de la Funció Pública, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE LA FUNCIO PÚBLICA I INTERIOR (Maria del Pilar Ferrer i Vanrell):

Gràcies, Sr. President. Efectivament, Sr. Diputat, es va recórrer per part de la Conselleria de la Funció Pública i Interior aquest acord del Ple perquè en els plecs de bases, en els plecs de condicions per a l'adjudicació d'aquest servei, de la gestió d'aquest servei, s'exigia que les empreses estiguessin classificades, s'exigia crec que a l'article 8 del plec de bases, i vostè sap que era un contracte de gestió de serveis, no de gestió d'obra; per tant, no s'exigeix la classificació. També per manca d'establiment de criteris objectius per a l'adjudicació, sinó que ajornava aquests criteris a l'Ajuntament per al moment oportú per donar una sèrie de punts a allò que l'Ajuntament determinàs en aquell moment. Per tant, els criteris objectius que han d'estar fixats en el plec de condicions no estaven fixats.

També hi havia un altre motiu, ja -diguéssim- de segon ordre, però també pot ser una manca que el procediment..., o que es declaràs el procediment nul, que era que es feia cessió d'uns béns que no eren de la seva titularitat. Això jo crec que és important, ningú pot donar allò que no és seu i, per tant, es feia cessió d'aquests béns.

A tot això, el plec de condicions va passar el període d'alegacions, com vostè sap, i aquí varen interposar alegacions per part de particulars, fins i tot el mateix consorci d'Aigües de Formentera. Aquestes alegacions no es varen tenir en compte pel ple en el moment que va resoldre. Per tant, va ser la Conselleria de la Funció Pública i Interior que va determinar de fer un requeriment de legalitat. Tampoc no va respondre l'Ajuntament de Formentera, en vista de la qual cosa s'ha interposat el recurs contenciós. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Consellera, dels tres arguments que ha donat vostè per recórrer aquest acord, en l'escrit que envia la seva conselleria a l'Ajuntament només se'n cita un, que és el de l'incompliment de la Llei de contractes de les administracions públiques, i en qualsevol cas aquest incompliment seria a major abundament. Per tant, aquest és un dret que té tota administració en la seva autonomia de funcionament, exigir majors garanties de poder prestar aquest servei que no digui la Llei. Per tant, no entenc com aquesta pot ser de cap manera una raó per recórrer aquest acord, perquè l'Ajuntament demana més garanties de les que li exigeixen a ell.

Després, això dels criteris objectius s'ho acaba d'inventar vostè, o almanco l'Ajuntament no en té cap coneixement, perquè a l'escrit que vostès envien a l'Ajuntament no apareix per enlloc. I això de les instal·lacions titularitat del Govern tampoc. I és més, sent així, vostè hauria de saber que la facultat de revisió de la legalitat està transferida des de desembre del 93 als consells insulars. Per tant, en conclusió, tot aquest procés no és més que un xantatge d'una institució sobre una altra per interessos polítics. Vostè s'ha deixat utilitzar per fer aquest xantatge per interessos polítics a l'Ajuntament de Formentera, trepitjant a més els interessos i les competències del Consell Insular que, repetesc, li han estat transferides en desembre del 93 pel que fa a revisió de la legalitat. És cert que el Govern es reserva aquesta mateixa revisió en aquelles accions que afectin les seves competències. Però el que fan constar en l'escrit que envien a l'Ajuntament per res no afecta les competències ni els drets del Govern balear, sinó que és simplement i pura revisió de la legalitat, una legalitat que a més s'ha complert, així ho ha entès l'Ajuntament i així ho ha tirat endavant, al marge després com hagi actuat l'Ajuntament internament en l'adjudicació. Però crec que de cap manera no està justificat, i és més, és que ho fan tot tan malament en aquest cas, que fins i tot la comunicació que se li envia a l'Ajuntament, que s'ha interposat el contenciós administratiu, no duu nom de l'interposant, ni tan sols signatura llegible; igualment que una altra comunicació, dins d'aquesta pressió que s'ha estat fent a l'Ajuntament continuadament, una altra comunicació que no entenc ni a què ve, ni qui la firma ni qui l'envia, però que també s'ha enviat a l'Ajuntament. En definitiva, un xantatge institucional que crec que és absolutament inacceptable a aquestes altures. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Consellera de la Funció Pública, vol tornar a fer ús de la paraula? Té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE LA FUNCIO PÚBLICA I INTERIOR (Maria del Pilar Ferrer i Vanrell):

Gràcies, Sr. President. Vostè sap, i no ho pot negar, que els plecs de condicions es publiquen. Per tant, tot el que jo li he dit, vostè només ha de veure la publicació d'aquest plec de condicions, i trobarà totes aquestes causes a què jo li acab de fer menció, que havien afectades de legalitat, a part que a l'hora d'anunciar un contenciós, el que aquí s'ha incomplert precisament és la manca de procediment. Tot això són les causes d'aquesta manca de procediment. El procediment ha estat nul per aquestes determinades causes. A l'hora que s'interposi el recurs contenciós es farà explícit, però el que es fa ara només és l'anunci del contenciós, després d'haver fet el requeriment de legalitat. I pensí que aquest xantatge, o no sé què m'ha dit, no eren aquestes precisament les idees, perquè la nostra assessoria jurídica, l'assessoria jurídica de la Funció Pública i Interior, ha tengut molt a bé fins i tot desplaçar-se a Formentera, per tenir una reunió amb tots els membres del Ple, per explicar quina era la postura de legalitat, per explicar tècnicament, no és un polític que hi ha anat, Sr. Diputat, hi ha anat un tècnic, un assessor jurídic per explicar el que entenia que era la legalitat d'aquell plec de condicions, perquè poguessin tots els membres d'aquest ple prendre la decisió amb coneixement de causa. Simplement s'ha explicat; i després l'Ajuntament, el Ple, ha obrat en conseqüència.

Per tant, no és cap tipus d'intromissió. Nosaltres tenim també competència per requerir de legalitat. Crec que és a més el nostre deure, que un ajuntament faci les coses correctament, i per tant és l'únic que s'ha exigít en aquest moment i és el que exigim a través d'aquest anunci de contenciós. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 4789/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aspectes retributius dels càrrecs unipersonals als centres educatius.

Passam a la darrera pregunta, que formula el diputat Sr. Andreu Crespi, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aspectes retributius dels càrrecs unipersonals en els centres educatius. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Sí, Sr. President, moltes gràcies. Una administració pública sol establir un règim retributiu dels seus funcionaris, d'acord amb l'especial capacitat necessària per accedir a un lloc, o bé també per l'especial responsabilitat que aquell lloc de feina suposa. El Govern d'aquesta comunitat autònoma ha rebut un bon feix de funcionaris, que tenien un sistema retributiu d'acord amb el sistema general retributiu dels funcionaris públics de l'Estat, i en correspondència al que perceben altres funcionaris, i ens hem trobat que ara aquí el Govern, d'una manera jo diria molt lineal, ha intentat produir una equiparació, i ha produït en realitat un increment salarial que res té a veure, com varen veure a una pregunta de l'altre dia, amb una equiparació.

Els càrrecs unipersonals als centres educatius tenen una especial responsabilitat i una especial rellevància en tot allò que afecta la qualitat de l'educació. Per tant la nostra pregunta és, Sr. Conseller, pensa vostè modificar per equiparar a altres llocs de l'Administració pública d'aquesta comunitat, amb tanta jo diria que importància, com són els directors, secretaris, caps d'estudis, dels centres educatius per produir una certa equiparació als seus salaris? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Esports, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Malauradament, Sr. Crespi, no li puc contestar amb tota la precisió que voldria a aquesta qüestió. Vostè sap que nosaltres vàrem posar en marxa un mecanisme de revisió amb caràcter general per a tots els funcionaris transferits pel Ministeri d'Educació a les Illes Balears, que aquest és un mecanisme que s'ha posat en marxa, amb caràcter retroactiu a 1 de gener d'enguany, i ens vàrem deixar l'anàlisi, i en tot cas la posterior decisió, al voltant no d'una qüestió amb caràcter general, sinó d'una qüestió específica, que eren les retribucions d'aquests càrrecs unipersonals, fins i tot les retribucions d'altres col·lectius específics de l'Administració educativa, com pot ser per exemple la inspecció. En aquests moments, tant la inspecció com la Direcció General de Personal Docent està analitzant per una banda les retribucions, i per una altra banda l'Estatut de funcions de tot aquest personal, per si cal que també es faci una revisió de les seves retribucions, o si no cal; i en tot cas sap vostè que aquesta mateixa setmana hi ha eleccions sindicals, de les quals s'ha de derivar una nova mesa sindical quant a la seva composició, i en tot cas serà amb aquesta nova mesa, feta l'anàlisi de la inspecció, feta l'anàlisi de (...) de personal docent, quan ens plantegem quines accions concretes, si cal, s'han de prendre, i en aquest cas li podré contestar amb tota la precisió que jo voldria a la seva qüestió.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Sr. Conseller, jo li agraeisc les seves excuses per falta de precisió, però ja hi estam acostumats, i després del debat sobre el pressupost d'aquesta comunitat i els seus en particular, moltíssim més. Precisió, poca. Però vostè m'ha mesclat aquí el que és la inspecció educativa, que forma part de l'administració educativa, no dels centres educatius i del personal docent. Per tant, són dues coses absolutament diferents, i que res tenen a veure. Nosaltres el que trobam, i ho vàrem dir l'altre dia, és que en aquest ple vàrem acordar quan debatíem el pressupost, la llei d'acompanyament de l'any passat, una equiparació. I equiparació vol dir posar a un costat el catàleg de llocs de feina dels funcionaris de la Comunitat Autònoma, i de l'altra banda els llocs de feina dels col·lectius educatius, i trobar uns nexes d'unió entre uns i els altres, tenint en compte la titulació per accedir al lloc de feina i la responsabilitat d'aquestes persones. Això vostès no ho han fet amb el personal docent, i tampoc no podem esperar que ho facin amb els càrrecs retributius. En tot cas tornaran a produir un increment, *chocolate para todos*, que no donarà resposta a les necessitats retributives, de les quals deriva una millora de la qualitat educativa. I això és aquella assignatura que vostès deixaran pendants quan acabi aquest mandat, i hauran d'arreglar uns altres. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Repetesc que la nostra prioritat era donar resposta en primer lloc amb caràcter general a tots els funcionaris, no a una part dels funcionaris, que estam fent feina en aquesta qüestió, i repetesc, tal com li vaig dir la setmana passada, crec recordar, que nosaltres a l'hora d'analitzar quina era la millora retributiva que amb caràcter general havíem de donar als funcionaris, no hem d'analitzar només amb un cost tan especial com aquest, un cos que, no ho oblidem, és un cos nacional, només les retribucions del funcionariat autonòmic anterior a aquesta transferència, sinó també, i en aquest sentit crec que la millora és molt adequada per al personal funcionari docent, sinó també, repetesc, les retribucions d'aquest personal a altres comunitats autònomes. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

II.1) Moció RGE núm. 4610/98, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a política territorial del Govern. (Derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 4053/98).

Passam al segon punt de l'ordre del dia, que fa referència a mocions, i la primera és la número 4610, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, relativa a política territorial del Govern. Sr. Grosske, té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOU:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Quan es parla de política territorial en aquesta comunitat autònoma, jo pens que es toca un dels temes més importants políticament, un dels temes econòmicament més importants que es poden tocar en aquest parlament autònom. I això no només és una percepció política de la nostra formació i del nostre grup, sinó que és una percepció que està dins la societat. La societat se n'adona que aquí, a les Illes Balears, parlar de territori, parlar de preservació de recursos naturals, parlar de qualitat de vida, no és només parlar d'això, sinó que també és parlar del futur econòmic de la nostra comunitat autònoma. A d'altres indrets es poden plantejar un model de desenvolupament econòmic amb un determinat cost ambiental, territorial, però en definitiva com a variables que només estan relacionades d'una manera unívoca, és a dir que el model econòmic incidirà en la qualitat de vida, però que aquesta qualitat de vida no tindrà una especial incidència en l'eficàcia del model econòmic. No és el cas de les Illes Balears,

Si aquí es produeix un deteriorament significatiu del nostre paisatge, del nostre territori, si es produeix un deteriorament de la nostra qualitat de vida, és el conjunt del sistema econòmic el que també es deteriorarà, perdrà eficàcia i fracassarà. Això és el que fa que una manifestació com la de fa uns dies a Palma de Mallorca tengués la resposta ciutadana que va tenir, perquè la gent se n'adona que parlem d'un tema de capital importància per al nostre present i per al nostre futur. Es diu, entre d'altres coses, en aquesta moció que presenta avui Esquerra Unida que efectivament la política territorial està indissolublement lligada a una concepció determinada del que ha de ser el nostre model de desenvolupament, amb les seves vessants mediambientals i territorials, i amb les seves vessants de caràcter econòmic.

Jo pens que a l'hora d'enfocar aquesta qüestió no és que se li vulgui llevar la importància, perquè jo crec que totes les forces polítiques se n'han adonat que això és impossible de sortejar com a problema polític, però sí que hi ha una sistemàtica tendència a reduir la dimensió del problema. Em comentava el Sr. Balanzat fa uns minuts per què havíem dues pàgines de mocions. Idò hem fet dues pàgines de mocions precisament per remarcar aquesta voluntat nostra de posar de relleu que hi ha un intent de reduir, de minimitzar, d'esbiaixar la vertadera entitat del problema. Efectivament no estam parlant només de política territorial, sinó, com he dit abans, d'un model de desenvolupament; estam parlant de com hem de desenvolupar el nostre turisme, com hem de gestionar els nostres recursos naturals, com hem de donar solució al tema de l'energia, quina política d'infraestructures tenim, quina política de carreteres tenim, però fins i tot quan parlem *strictu sensu* de política territorial, no només hem de parlar d'urbanitzables desclassificables. No és un problema tampoc només d'això. No és un problema només de desclassificar més o manco urbanitzables i amb quins criteris. El tema de la política territorial és també el tema del sòl rústic molt fonamentalment, que així com està legislat i regulat en aquesta comunitat autònoma podria ser en un horitzó a llarg termini receptacle d'una quantitat de residents igual al que ara és la capital de Palma, per posar un exemple. És el tema del sòl rústic, és el tema dels espais naturals, i és el tema de moltes altres qüestions, que són precisament les que hem volgut expressar amb la nostra moció.

El primer punt de la moció efectivament el que intenta remarcar, aquest caràcter dramàtic del tema que plantejam. D'aquí a cinc anys, d'aquí a sis, el tema estarà plantejat en uns termes totalment distints. I quan hagi passat la moratòria que així mateix s'ha donat el Govern, és a dir de no fer res fins que passin cinc o sis anys, quan s'hagin executat la majoria de les previsions urbanístiques que en aquests moments estan presents en el planejament, la veritat és que el marc del debat haurà canviat. El que haurem de preservar o estarem en condicions de preservar ja serà molt menor, serà molt menys del que ara hem de preservar. Per tant, hi ha una vessant de dramatisme quant al temps. És un tema fonamental, i és un tema que és fonamental que abordem ara aquest parlament, o que abordin ara els electors l'any que ve amb el seu sufragi, perquè d'aquí a cinc, d'aquí a sis anys, probablement la majoria de les coses hauran arribat a un punt irreversible i a un punt de deteriorament difícilment redreçable.

Al punt segon de la moció es diu que un aspecte fonamental de les Directrius d'ordenació territorial, del seu avanç, que és aquest article 44, que el conseller a la interpel·lació va tornar a reivindicar com a un instrument vàlid per a la correcció del planejament municipal, és un instrument perfectament inútil per corregir el planejament municipal. Se'ns parla al diagnòstic de les Directrius d'ordenació territorial que tenim un planejament municipal dislocat, sobredimensionat, que la seva execució suposaria una quintuplicació de la població de dret de les Illes Balears, desequilibris de tot ordre, i en definitiva se'ns planteja un article 44 que per posar ordre dins aquesta situació el que ens diu és que s'han de fer les Directrius d'ordenació territorial, òbviament, els plans territorials parcials, que els plans territorials parcials després, de manera negociada amb els ajuntaments i amb els promotors, han de tenir una materialització en el planejament municipal. On ens n'anam en el temps? A quina quantitat d'anys ens anam, i amb quines garanties? Amb cap ni una, que les previsions que contemplin les DOT siguin realment una realitat. L'article 44 és una perfecta inutilitat, i és l'instrument que precisament contemplen les DOT per a corregir el planejament.

Per tant, calen mesures legislatives, que signifiquin efectivament corregir aquests paràmetres de planejament, que s'han autodat de manera independent els municipis, moltes vegades amb un règim de competència, a veure qui és que absorbia més activitat i més activitat constructiva; i proposam dos criteris que per a nosaltres són bàsics en la definició d'un nou planejament territorial. Aquí, a les Illes Balears, no s'han de generar nous nuclis de població aïllats dels nuclis urbans preexistents. No ens n'hem d'anar a colonitzar el territori, això ja s'ha d'acabar a les Illes Balears. I efectivament ja no hem de consumir territori, i això és el que està clarament al missatge de la gent, al missatge social, no hem de consumir més territori per incrementar una oferta turística que tots considerem absolutament saturada. Ja no hem de consumir territori per tenir més hotels, per tenir més apartaments, per tenir més xalets, per tenir més segones residències, per tenir més camps de golf. Això s'ha d'acabar, perquè això és incompatible amb aquest nou model de desenvolupament que hem d'impulsar. I lògicament s'han de fer unes mesures transitòries de bon de veres, que signifiquin un "stop" real a la qüestió, fins que aquestes altres mesures legislatives no estiguin en marxa. No hem de fer unes mesures transitòries que només afectin a aquells territoris on no hi ha pressió urbanística, que és una presa de pèl, ni unes mesures transitòries que fins i tot hagin suposat l'increment de la presentació de projectes i de plans parcials als ajuntaments, que això ja és la presa de pèl més còsmica, o fins i tot és un clar cas de foment de l'especulació urbanística per part del Govern, que ja tendria unes qualificacions bastant més lletges que el que acab de dir.

Lògicament, aquesta nova política ha de passar per una modificació del Pla de carreteres, del Pla de ports esportius i del Pla de pedreres, com a mínim, perquè són plans directors que s'ajusten a criteris de caràcter desenvolupista, i que també afecten molt directament el territori. És a dir, parlar de nova política territorial, i només quedar-se en una moratòria, en un no sé què, o si qualche dia arribarem a desclassificar a qualche cosa, és prendre el pèl a la gent. Hem de modificar el Pla de carreteres, el Pla de ports esportius, i el Pla de pedreres. Evidentment hem d'abordar el tema dels camps de golf -i acab en un moment, Sr. President- i hem d'abordar el tema del sòl rústic. El sòl rústic se'ns està acabant entre les mans. Li hem donat una regulació pèssima. Se'ns està urbanitzant davant els ulls. I és un problema fonamentalment la parcel·lació de les grans finques a aquests efectes, però no és l'únic problema que hi ha. El sòl rústic d'unes illes de les dimensions de les Balears, que són unes dimensions quantitativament ridícules, som una vintena part totes les Illes Balears plegades, som una vintena part del que és Sicília, perquè ens adonem del que som, territorialment parlant; el seu sòl rústic no pot ser utilitzat per ús residencial. Ha de ser preservat de l'ús residencial d'una manera radical, a part del tema, naturalment, de les parcel·lacions.

S'ha de fer una disciplina urbanística en condicions, i una de les poques coses que tenia la Llei de sòl rústic, que era aquesta possibilitat de constituir entitats supramunicipals que tenguessin cura de la disciplina urbanística, no s'ha fet, i seria important, perquè no es fa disciplina urbanística així com toca des dels ajuntaments; i s'han de preservar els espais naturals; donar el desenvolupament necessari a la LEN, que no se li està donant, ni tenen fórmules alternatives, ni estan fent absolutament res en aquesta matèria.

I per últim hi ha aquest darrer punt, que és al marge de la definició d'aquesta nova política, que és lamentar aquests moviments especulatius, que qualche dia arribarem a quantificar, que les perquisicions que es varen fer des del Consell ens han explicat el que han suposat a nivell d'un municipi com Campos, però qualche dia m'agradaria tenir el que ha suposat la Llei de mesures cautelars del Govern en matèria d'especulació urbanística en el conjunt de les Illes Balears, perquè segurament ens duríem una molt desagradable sorpresa.

Això és definitiva el que seria una nova política territorial, per resumir, que nosaltres pensam que connecta perfectament amb el que la gent al carrer vol, i la gent el que vol al carrer és que prou de ciment a les Illes Balears, prou de consum de territori, prou d'increment quantitatiu de la nostra oferta turística, i prou de fer negoci a costa de carregar-se el nostre futur. Gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Grosske. Grups que vulguen intervenir? Per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Balanzat.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Una vegada més hem de parlar de territori, hem de parlar d'ordenació, hem de parlar de quin model volem per a aquestes illes, quin model de desenvolupament, quin model de futur; i la moció que es presenta, aquesta moció d'Esquerra Unida reflecteix una mica quin és el model d'ordenació que presenta Esquerra Unida, i que bàsicament he de dir que els Verds compartim. És un model radicalment diferent del que el Partit Popular està propugnant i impulsant des de fa anys en aquesta terra nostra. És una crítica forta, jo crec que l'hem fet moltes vegades, però no està malament que la reitem, perquè tothom ha de saber quina és la política que el Govern té bàsicament en tema de territori; és una política, per dir-ho en termes bíblics, de *creced y multiplicaos*. És a dir, cap problema, hem de créixer, política expansionista *a tope*, res no és il·limitat, podem posar damunt aquestes illes nostres tot el que sigui necessari, créixer, posar més ciment, construir, això és futur, això és progrés, i per tant, cap problema, no hem de posar cap limitació. Això és la política del Partit Popular, del creixement continuat i il·limitat.

I en aquesta moció que avui se'ns posa a debat, es proposen mesures molt concretes precisament per redreçar aquesta situació i per canviar radicalment l'horitzó, el nord que té fins ara la nostra comunitat, governada pel Partit Popular, de construir, construir i construir, créixer il·limitadament. Com dic, es presenten mesures molt concretes per donar un cop de timó radical i canviar cap a criteris de sostenibilitat, frenar, intentar, com dic, redreçar això. Es parla en aquesta moció, efectivament jo li comentava abans al Sr. Grosske, que és una moció prou extensa, però segurament és inevitable, hi ha molts d'aspectes que fan referència a la nostra política territorial que s'han fet prou malament i que necessiten redreçar-se, que és inevitable referir-se a tots ells, referir-se al sòl rústic, als camps de golf, als espais naturals, a la disciplina urbanística, als plans sectorials com el de pedreres, com el de ports esportius, etcètera, que tant de mal estan fent a les nostres illes.

Moltes vegades els ecologistes hem de sentir que se'ns titllin de catastrofistes, de dramàtics, d'exagerats, però desgraciadament poc a poc la realitat és contundent, i la realitat ens dona la raó. Jo record que fa uns anys, quan hi havia grups ecologistes a nivell internacional que parlaven de la capa d'ozó, o parlaven de l'efecte hivernacle, hi havia una rialla generalitzada, dient que això era mentida, que era una exageració, que això de forats al cel, que entraven raigs, i que a partir d'ara tendríem càncers de pell, que això era una passada i una exageració, i una demagògia; i ara el cent per cent dels científics seriosos d'aquest planeta estan molt preocupats per aquest tema. En tema territorial des de fa molts d'anys en aquestes illes, ecologistes, determinats partits polítics, fa temps ja varen donar la veu d'alarma: això no pot continuar així, i com dic, la manifestació de l'altre dia, més de 30.000 persones, demostra que els ecologistes tenim raó, demostra que no som catastrofistes, demostra que bona part de la societat majoritàriament està molt preocupada pel que està passant a les nostres illes, i pel que pot arribar a passar en els propers anys immediats.

Per tant, aquesta moció és adequada, és previsible l'èxit que tindrà en aquesta cambra. Jo supòs que el Sr. Grosske no és ingenu, i sap que desgraciadament la majoria parlamentària popular, que li queden set mesos de vida, no deixarà que es redreci aquesta situació, i voldrà que es continuï amb aquesta política depredadora, però en qualsevol cas vull que sàpiga que des dels Verds donarem suport a tots i cadascun dels punts presentats en aquesta moció. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Balanzat. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. El debat sobre el nostre futur territorial és avui de màxima actualitat, certament, atès que l'exitosa manifestació de dia 12 ha mostrat ben a les clares, per a qui ho hagi volgut entendre, que, com a mínim al poble de Mallorca, i estam convençuts que a les Illes Balears, ja s'hi exigeix un canvi del model desenvolupista i depredador que ha caracteritzat la balearització, una balearització liderada els darrers quinze anys pel Partit Popular. Si el president n'ha pres nota, confiam que no perdi la plagueta.

Perquè el que ens resulta incompreensible a hores d'ara, si no coneguéssim el pa que s'hi dona, és que, en aquest context, el Govern del PP no tengui altra idea que aturar les mesures proteccionistes que impulsava el Consell Insular de Mallorca.

No s'hi valen excuses, entenem, de mal pagador, en mirar de ridiculitzar uns criteris tan assenyats com són no crear nous nuclis de població o ni més urbanitzacions a vorera de mar. Supòs que ells troben que n'hi ha d'haver més, així ho haurien de dir, que encara n'hi falten, i per això no donen suport mai a cap desclassificació, tant si l'ajuntament en vol com si l'ajuntament no en vol.

Segurament, en falten, de mesures de proteccionisme, dins el que han pres els consells insulars, però també segurament és una mesura important, una mesura potent, i bona mostra n'és que el PP hagi vist amb pànic que el Pacte de Progrés, que governa l'illa major, gosàs aturar projectes de molt de pes, i s'ho juga tot per impedir-ho.

Amb un cinisme que fa por, una por, jo crec que de bon de veres, tant li és afirmar que ha hagut de prohibir al Consell que desclassificàs perquè trobava que anava massa enfora, confiscant uns drets inalienables, els drets dels especuladors, bàsicament, com afirmar que la iniciativa del Consell fa com a rialles, com diu el president del Partit Popular a Mallorca, l'incomensurable Jaume Font, o fins i tot nega que hagi aturat els consells insulars, perquè diu, hi insistesc, que si hi ha saturació és perquè els consells no prenen mesures per aturar-la.

De moment, les mesures del Govern no les coneixem. Hem estat incapaços en aquesta cambra, tot i llegir moltes declaracions en premsa, quants hectàrees, quants efectes té i sobre quins urbanitzables la Llei de mesures cautelars. En aquesta cambra, no se n'ha donat cap mena d'aclariment.

El que sí hem vist, com dic, és que el PP ha decidit que els consells no poden prendre mesures urbanístiques de desclassificació, perquè un dels consells, el Consell de Mallorca, desclassificava 77 urbanitzacions, i això després d'haver-ne desclassificat una vintena, una trentena, gairebé, que faran un centenar d'urbanitzacions. No hi podien consentir de cap manera i, per tant, han posat mans a aturar-ho.

L'urbanisme per al Partit Popular és una competència que correspon bàsicament als promotors. Pot sonar un poc estrany, però és ben bé així, talment ho diuen, que qui ho han de decidir són els promotors. Ho diu clarament l'article 44 de l'avanç de directrius, avui l'únic document que tenim en circulació, on es diu que els qui han d'estar d'acord o no amb desclassificar un territori són els promotors. L'Administració proposa i els promotors disposen; una fórmula inaudita en dret comparat.

Algú podria objectar que una funció pública com l'urbanisme s'hauria de deixar a institucions, però en aquesta comunitat, realment, els promotors, ningú no pot dubtar que realment siguin una institució, i si no, que ho demanin al Sr. Soler.

Aquí tenim els darrers bastions occidentals d'una concepció quiritària de la propietat, que permet al propietari fer, des del cel fins a l'infern, qualsevol cosa, i per si en quedava qualsevol dubte, el portaveu del Govern reivindicava en roda de premsa, sense ruboritzar-se, el dret als especuladors, els drets dels especuladors a especular, talment ho deia el portaveu del Govern, talment no, senzillament deia que els especuladors tenien els mateixos drets que els altres. Allò que en un temps eren vicis, avui són costums.

Confiam, com també han dit els anteriors portaveus, que una època de tals despropòsits tenguí els dies comptats, jo n'he comptat 216 més els necessaris per prendre possessió, però, en qualsevol cas, el clam de la societat ha de ser, és avui, tan potent que el PP ha hagut de prendre consciència i ha hagut de matisar tot el seu discurs, i ara intenta embolicar la troca per camuflar la seva postura.

Per això, Sr. Grosske, ens sap greu que aquest primer punt, en comptes també de denunciar algun dels deu punts, deixar que els consells desclassifiquin territori, aquest punt concret no hi sigui, i el primer punt és tan genèric que, amb aquest doble llenguatge que utilitza el Partit Popular, encara ens temem que li donin suport, contribuint així a un augment de la cerimònia de la confusió.

En qualsevol cas, el nostre grup sí que donarà suport a les deu propostes, i confiam que el PP faci altre tant, sobretot, confiam que hi hagi un canvi real en la política que practica. Desgraciadament, no ho podem veure d'immediat perquè cap de les mocions presentades no té un efecte immediat sobre la realitat, sinó que es remet a textos legals, a noves normatives que la recullin, i no podem saber amb quins termes es farà ni amb quin nivell de fidelitat.

Totes les propostes, aproximadament, que es presenten han estat debatudes en aquesta cambra, i, per tant, el nostre grup ha tengut ocasió de pronunciar-s'-hi, i el seu posicionament és prou conegut, tant en matèria d'aigua com d'energia com de carreteres, en el cas concret de les autopistes, en transport, en residus, etc., per tant, no ens hi posicionarem.

Només tres apunts ràpids en aquesta moció:

El primer és que cada dia resulta més difícil destriar quin és el sòl residencial turístic del sòl residencial general, per tant, s'haurà de fer una feina interessant, una tasca de legislador de la Llei del sòl balear, per establir aquestes diferències, perquè no afectin en cap cas a un encariment de les primeres residències. Hi ha d'haver també polítiques públiques de sòl, hi ha d'haver mesures perquè els sol·licitants de primera residència no s'hi vegin afectats.

En segon lloc, crec que no hauríem de cometre l'error de dimonitzar la figura de l'urbanitzable. L'urbanitzable és una figura urbanística molt assenyada, molt correcta, per repartir les càrregues i beneficis de l'urbanisme, és, segurament, la institució que necessitam perquè dibuixar una ratlla no suposi unes plus-vàlues forassenyades. Per tant, hem d'intentar que el fet d'atacar els urbanitzables, perquè la majoria dels quals són molt poc oportuns, ens dugui a un increment del sòl urbà directe, que això sí que per al nostre grup seria una greu aberració.

I en tercer lloc, hi ha un fenomen delicat, com hem comentat en distintes ocasions, que és el de la rururbanització. No hi ha dubte que la urbanització del sòl rústic és un dels principals reptes que té aquesta comunitat, aquest país, i que des de la llei del sòl rústic s'ha d'actuar, i s'ha d'actuar amb valentia. La política territorial assenyada no pot desconèixer en cap cas aquesta realitat, i participam de les mesures que en principi planteja la seva moció. El que no podem desconèixer a l'hora de regular-ho amb realitat i publicar-ho en els butlletins és la consciència social, és la necessitat d'àrees recreatives i d'àrees d'esbarjo per a tota la població, que podrà ser creat, evidentment, amb polítiques públiques, amb altres tipus d'actuacions, però hi hauran de ser, hi han de ser, i per altra banda, la figura que d'alguna manera s'haurà de reconèixer al pagès no professional, al pagès de cap de setmana, això no significa un us exclusivament residencial del sòl rústic, però sí que hi ha d'haver alguna sensibilitat, alguna fórmula que entre tots hem d'estudiar. En qualsevol cas, de cap manera el nivell de parcel·lació i el nivell de rururbanització que pateix a marxés forçades el sòl rústic d'aquest país. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Per part del Grup Socialista, té la paraula el Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats. En primer lloc, vull felicitar Esquerra Unida per haver fet i presentat una moció tan completa en matèria d'ordenació territorial, tan completa que quasi quasi, amb el temps disponible, és impossible posicionar-se o defensar, fins i tot pel seu proponent, tots els punts de què consta i, a la vegada, tan oportuna perquè ha vingut a coincidir, a la setmana posterior, amb una massiva manifestació, la del 12 de novembre, que reclamava no més urbanitzacions a Mallorca, aturar la destrucció de Mallorca.

Per tant, jo tractaré de fer alguns comentaris, que no podran ser exhaustius, sobre deu punts i sis subpunts de què consta la moció. Tractaré de centrar l'atenció sobre alguns punts on tenim algunes diferències, per la manera com s'ha redactada o plantejada per part d'Esquerra Unida.

No hi ha dubte que el sobredimensionament del planejament municipal és indiscutible, que tant a Mallorca com al conjunt de les illes la relació entre la població empadronada, la població que hi cap, i la població potencial, si els plans urbanístics es desenvolupassin i s'edificassin tal com estan prevists, és d'u a dos, a quatre, per tant, hi ha doble població el mes d'agost que la població empadronada, i n'hi cap el doble que la que hi ha el mes d'agost, aquestes són les xifres de les versions més rebaixades, aquestes són les xifres reals del problema territorial de les Illes Balears, que l'article 44 de les Directrius és un article fluix, he tengut ocasió de discutir-ho en aquest parlament, és un article que eludeix donar solució al plantejament, a la constatació anterior, si bé hi ha un aspecte en la crítica del qual que ha fet el Sr. Grosske no voldria participar, l'ordenació territorial té tres potes, són Directrius, el pla territorial de cada illa i el planejament municipal.

La primera correspon al Govern i al Parlament, a les institucions autonòmiques, el segon nivell al Consell Insular, i el tercer nivell, als ajuntaments, i hi han de ser aquests tres nivells, i arribar a aquests tres nivells, la presa de decisió, lògicament suposarà un temps, i el que fa falta és que les mesures cautelars estiguin vigents durant tot aquest temps i que no es quedin pel camí, que, per tant, tinguin la seva eficàcia durant tot el temps necessari per poder fer arribar el planejament municipal, que és qui resol ja després els problemes de detall de tot el plantejament urbanístic a conseqüència de l'ordenació territorial, a cada propietat o a les limitacions que afectin cada propietat.

En relació amb les mesures legislatives, he de dir que el primer bloc parla de com s'haurien de redimensionar, són uns criteris de redimensionament que haurien de fer, entenem, les Directrius i el Pla territorial, nosaltres hi estam d'acord; a les Directrius, serà el moment per debatre amb més concreció si aquests criteris es materialitzen. I el segon bloc fa referència a mesures transitòries de caràcter cautelar. No hi ha dubte, perquè ho vam poder explicar amb tot detall, que la Llei de mesures cautelars, fins a l'aprovació de les Directrius d'ordenació territorial, és una llei virtual, ja ho vam dir, és un atropell i un *coladero*, les dues coses, i que, per tant, no resol els problemes. En el cas de Mallorca, aquesta llei s'ha de veure complementada per la decisió del Consell de Mallorca, i amb aquesta decisió del Consell de Mallorca, cosa que no a les altres illes, especialment a l'illa d'Eivissa, amb aquest complement, nosaltres consideram que les mesures cautelars en aquest moment vigents a l'illa de Mallorca són suficients, es podrà pensar que no, es podrà pensar que haurien d'anar molt més enllà, però també he de dir que quan un vehicle va a 200 Km. per hora, no es pot posar a zero sense que ocupi un temps i un espai, per tant, hi ha una frenada, i aquesta frenada pot ser tot l'intensa que vulguem, però requereix una distància i un temps per passar de l'alta velocitat a zero. Bé, aquesta és la qüestió que realment es discuteix en casos determinats.

Però també voldria dir que els problemes no es limiten al sòl urbanitzable ni es limiten al sòl urbanitzable més el sòl rústic, que és el que planteja aquesta moció. S'ha insistit, i ho compartesc, encara que després la solució la trob una mica dràstica, en els problemes del sòl rústic, del sòl no urbanitzable i la seva edificació, però també voldria deixar plantejat que aquí hi ha un accent, en aquesta moció, i és que les xifres més importants del creixement es produeixen dins el sòl vacant que hi ha dins el sòl classificat com a urbà, i que aquest, que ja per ara és un tabú, no és tan bo de manejar, és més difícil fer declaracions genèriques sobre com s'ha de solucionar, però no hi ha dubte que aquest procés, directrius, pla territorial i pla municipal, ha de reajustar i redimensionar també el sòl urbà, tan accessible des de tot punt de vista, i a més, de llicència immediata al municipi corresponent de les Illes Balears i, especialment, a l'illa de Mallorca.

I també voldria plantejar, en relació amb aquestes mesures transitòries, que tan important o més sobre el detall últim que puguin tenir aquestes mesures transitòries és la durada que hagin de tenir. Ara s'ha plantejat, perquè així ho ha aplicat la llei d'aquest parlament, i és clar, els consells insulars s'han de sotmetre a aquesta llei perquè els ha desposseït de part de les competències que tenien, que són unes mesures transitòries fins les Directrius d'ordenació territorial. Bé, però i si les Directrius d'ordenació territorial no tenen prou capacitat per controlar els creixements, què passarà? Passarà que, necessàriament, aquestes mesures cautelars hauran de tenir una durada més llarga, i des d'ara ja plantejam aquesta qüestió, que aquestes mesures cautelars, tant les que han permès els consells insulars com les que s'han pres amb la pròpia llei del Parlament, no podran, probablement, i molt menys amb un article com el 44 de les Directrius, tenir una vigència només fins a l'aprovació de les Directrius, sinó que això ha de tenir una durada fins a la seva aplicació última en el planejament municipal.

Sobre la Llei de camps de golf, la veritat, em sembla que Esquerra Unida, en aquest cas, té una actitud massa comprensiva. Jo crec que la Llei de camps de golf no té solució, que la Llei de camps de golf, simplement, ha de ser derogada, i s'ha acabat. La Llei de camps de golf no té altre objectiu que permetre el que es diu l'oferta complementària, que són els complexos hotelers. Per fer camps de golf sense complexos hotelers, no fa falta cap llei de camps de golf, el que fa la Llei de camps de golf és obrir aquest estat d'excepció, que, per llei, es dona un dret a qui demana un camp de golf per poder-hi fer aquests complexos hotelers annexos i, per tant, la Llei de camps de golf està de més, simplement, està de més, i no té una solució, diguem-ne, de donar-hi una altra versió que la pugui millorar.

Respecte del tractament del sòl rústic, jo crec que el plantejament que se'n fa és dràstic, quant que no s'hi puguin fer més habitatges que aquells que estiguin lligats a activitat agrícola, pecuària o forestal, perquè crec que això ha de ser estudiat amb més detall a cada illa, perquè aquest pot ser el criteri general però hi pot haver també excepcions, a les quals s'ha de donar sortida, apart que, coneixent la idiosincràsia mediterrània, balear, i mallorquina, del nostre poble, em preocupa que el cens de pagesos i ramaders s'incrementi d'una manera brutal en els pròxims anys si realment es lliga la concessió de llicències en sòl rústic a un paper, a una autorització, o a estar inscrits a un registre; per tant, crec que, tal vegada, no sigui que fem la llei i que nosaltres mateixos donem la trampa per poder-la evitar.

I quant a aquesta policia federal, aquest *FBI* que vol crear per combatre la indisciplina en el sòl rústic i, per tant, no superant i estant per damunt la xapa federal de les disciplines locals, jo no hi crec, en això, jo crec que això és un neocentralisme, que això, de fet, no té en compte que la major part dels municipis han millorat molt la seva disciplina urbanística, encara que estiguem enfora de la perfecció, que el Consell de Mallorca ha passat de zero pessetes en sancions els anys anteriors al 95 a 150 milions en sancions l'any passat, sense comptar les que autoritza el Consell perquè altres ajuntaments les proposen però que supera la quantitat del que poden imposar per exercici propi, i a més, perquè l'experiència ens diu que les ofertes que s'han fet, en concret des del Consell de Mallorca, per a convenis amb els ajuntaments per contribuir i cooperar en la seva gestió de la disciplina urbanística, realment no hem tengut cap resposta. Jo crec que els ajuntaments són els organismes adequats i, en els casos en què és possible l'actuació dels consells, els consells l'han de fer. De fet, la situació evoluciona molt favorablement cap a un major ordre en la disciplina dins el sòl no urbanitzable, sense voler caure dins cap triomfalisme.

I quant al darrer punt, perquè ja estic en números vermells, quan diu que lamenta l'especulació que s'ha provocat, hem de dir que, en el cas de Mallorca, aquesta especulació no ha passat de la fase d'intenció, o no ha passat de la primera fase, ja que l'actuació del Consell de Mallorca en suspendre el planejament, ha anul·lat tots aquests moviments especulatiu que s'han provocat arran de l'anunci que la llei que aprovaria el Govern i que duria al Parlament no afectaria aquells plans parcials que haguessin estat ja presentats en els ajuntaments, i que, per tant, l'actuació de suspensió de planejament ha eliminat aquests moviments especulatiu que, efectivament, l'actuació del Govern havia provocat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el diputat Sr. Avel·lí Casasnovas.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Tractaré de fixar la postura del Grup Parlamentari Popular sobre les subsegüents mocions provinents de la interpel·lació que en el seu dia va dur a aquesta tribuna Esquerra Unida.

En relació amb el contingut d'aquestes mocions, o d'aquesta moció, amb diversos apartats, he de dir, d'entrada, que, pel que fa referència als cinc primers punts, els punts que obren aquesta moció, creim des del Partit Popular que no són adients i, per tant, no mereixeran el nostre suport.

Bé, sense entrar en el contingut, tot i que creim que el contingut comporta una sèrie d'obvietats, que, per òbvies, no és necessari repetir-les, o bé una sèrie de manifestacions grandiloqüents que, en absolut, compartim, però més bé no hi donarem suport per una qüestió de forma, perquè entenem que uns mesos abans de debatre dins aquesta cambra el Projecte de llei de les Directrius d'ordenació del territori no seria convenient ni seriós sostreure a aquest futur debat algunes d'aquestes qüestions i encetar un debat que ha de ser enriquidor per tots amb una sèrie de condicionants previs i amb una sèrie de vinculacions sostretes al propi debat o anticipades a aquest debat, creim que la seva seu de discussió ha de ser dins el propi debat, perquè prou important és.

Ja amb caràcter concret, em pronunciaré sobre els diferents punts que vostès exposen a la seva moció.

Entraria en el punt sisè, que fa referència a la possible modificació de la Llei de camps de golf, modificació que en aquest moment no compartim i amb la qual no podem estar d'acord. No creim que sigui una llei excessivament expansionista, és més, creim que si bé Mallorca i Eivissa estan ben dotades de camps de golf, no succeeix el mateix a illes com Menorca, que es podrien veure greument perjudicades per aquesta modificació.

Quant al punt setè, que fa referència a dues grans qüestions, d'una banda, a limitar les construccions en sòl rústic i, a d'altre, a aplicar uns criteris més restrictius per a les declaracions d'interès general, li he de manifestar que, quant a la limitació de construccions en sòl rústic, deixar-les només lligades, com vostè proposa, al desenvolupament d'activitat agrària o pecuària, creim que és excessiu, creim que hi ha d'haver una certa flexibilitat a l'hora d'autoritzar noves construccions en sòl rústic, flexibilitat que no vol dir permissivitat, sinó que vol dir que, amb un caràcter restrictiu, s'ha d'aplicar una norma per donar sortida a una sèrie de qüestions que es plantegen i que creim que és obligació de l'executiu donar aquestes solucions.

Establir aquesta vinculació tan concreta al caràcter agrari, creim que seria una prohibició *de facto* a qualsevol tipus de construcció en sòl rústic, i no estam per aquest camí, sí que estam pel camí de la no edificació en sòl rústic en la immensa majoria dels casos, però no amb la totalitat dels casos que es plantegen.

Quant a la segona qüestió que aborda aquest punt setè, que fa referència a uns criteris més restrictius per a la declaració d'interès general, tampoc no ho trobam raonable. Creim que la Llei de sòl rústic, no gaire lluny aprovada en aquest parlament, compleix amb les expectatives i deixa a l'Administració la potestat d'exercir la seva funció i adequar-la un poc al cas concret. Creim que hi ha d'haver una certa flexibilitat dins les declaracions d'interès general, perquè, a més a més, tenen tots els filtres i totes les garanties necessàries a través de les comissions insulars d'urbanisme.

Passant al punt següent, el vuitè, on vostè insta a impulsar la creació dels organismes supramunicipals interessats en disciplina urbanística, també li he de dir que no compartim del tot aquest punt, i no el compartim no perquè hagi de ser una cosa a evitar, sinó perquè creim que sense perjudici del que estableix la Llei del sòl rústic, ens hem d'atendre al que disposa la Llei 10/90, de disciplina urbanística, que també preveu, per altra banda, la subrogació dels consells insulars en les competències de disciplina urbanística, per tant, entenem que és difícil que, si l'Administració actua amb rigor a nivell municipal i després a nivell insular, es puguin donar aquests tipus d'infraccions sense càstig, cosa important també és que, a més de posar sancions, les sancions es cobrin, no és suficient el camí de posar la sanció, sinó que després hi ha d'haver un cobrament d'aquestes sancions per tal de dissipar qualsevol intent de cometre aquestes infraccions.

El punt següent, el número nou, on se'ns diu que el Parlament de les Illes Balears ha d'instar el Govern balear a desenvolupar els instruments de planejaments prevists a la LEN i a garantir una gestió dels parcs naturals a les Illes Balears que sigui pública i dotada de suficients mitjans humans i materials, li he de dir que no hi ha cap objecció, que compartim plenament aquest sentit d'aquest punt no u i que, per tant, hi donarem suport. S'està fent, s'ha de fer amb major mesura, i creim que aquest és el camí correcte, el que duu a terme el Govern d'aquesta comunitat. Per tant, com li dic, suport total a aquest punt número nou.

I pel que fa referència ja a al darrer punt que vostè planteja, el deu, que tanca aquesta moció, on lamenta que la Llei de mesures cautelars hagi propiciat moviments especulatius. Amb això no podem estar d'acord, perquè vostè parla d'uns moviments especulatius que no sabem ni quins són ni en què es quantifiquen, què són o què deixen de ser. Nosaltres opinam que aquests moviments no han existit, i en tot cas, si en algun lloc han existit, no crec que sigui atribuïble la seva paternitat al Govern d'aquesta comunitat. En tot cas, si haguessin existit, estam convençuts d'una cosa, que aquesta llei de mesures cautelars els evita, per tant, no hi donarem suport tampoc, a aquest darrer punt.

En resum, idè, donarem suport, com li he anunciat, al punt número nou, i als altres, els cinc primers no els compartim, n'estam bastant allunyats, i als altres no creim necessàries ara les modificacions, i menys abans del debat de les Directrius d'ordenació del territori, on sí que supòs que tendrem ocasió d'entrar més a fons en totes aquestes qüestions i de debatre-les sense cap condicionament ni vinculació prèvia establerta per cap grup polític. Moltes gràcies, Sr. President.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Grosske, (...) paraula, té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOU:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. He d'agrair, naturalment, els suports anunciats a aquesta moció, i tal volta, entre els qui han anunciat un suport majoritari a les propostes, he de puntualitzar respecte d'alguna de les qüestions que ha post damunt la taula el portaveu socialista, dues més de detall, no em semblen excessivament importants, nosaltres no ens oposam a aquest esquema Directrius-Govern-plans territorials parcials-consells-plans generals o normes subsidiàries- ajuntaments, ens sembla un esquema correcte, el que nosaltres deim és que no podem esperar que una escalada de decisions arribi al darrer escaló perquè realment es comencin a veure mesures efectives de limitació de creixement. Vostè, Sr. Triay, ho ha explicat quan ha dit que si és necessari, hem de mantenir les mesures cautelars, efectivament, si és necessari, fins i tot, hem de mantenir mesures via legislativa amb caràcter (...)transitori fins que aquesta cascada de decisions arribi a l'esgaló final, però, en qualsevol cas, el que no podem fer és fer el que fa el Govern, que és remetre'ns a un horitzó de sis o set anys, perquè realment es comenci a veure, millor dit, que hi hagi la possibilitat de començar a veure una correcció en el creixement mitjançant una fórmula, d'altra banda, insuficient, pobre, feble, com és aquesta negociació entre ajuntaments, promotors i autoritat urbanística.

En el tema de la Llei de camps de golf, efectivament, no tendríem inconvenient que el que es fes fos derogar-la, el que volíem dir és, clarament, que aquí ja n'hi ha massa, que ja n'hi ha massa, n'hi ha pendents de construcció, n'hi ha pendents d'autorització, que, per exemple a Mallorca podem arribar perfectament a l'horitzó de 20 camps de golf aviat, i que això no és raonable des del nostre punt de vista.

Qüestions més de fons: Jo estic content que hi hagi acord amb els criteris per redimensionament del planejament. El que passa és que no són precisament aquests els criteris que hem vist després a d'altres institucions. És a dir, no ha estat aquest el criteri que s'explica al punt tercer que ha animat la moratòria del Consell Insular, per dir-ho amb tota claredat. I el mateix quan es parla del tema del sòl rústic, fins i tot quan es va parlar de les normes subsidiàries del sòl rústic al Consell, tampoc no eren aquests els criteris. Jo vull recordar que Esquerra Unida volia introduir qüestions que limitassin no la parcel·lació, perquè això era impossible des del Consell, però sí que no hi hagués autoritzacions d'habitatges en aquelles parcel·les generades amb posterioritat a l'aprovació de les normes subsidiàries, i tampoc no hi va haver massa acord. Però vaja, simplement ho vull constatar, i en qualsevol cas si hi ha suport a aquestes iniciatives, millor.

Sobre això de FBI a la disciplina, no ho sé. FBI no se m'havia acudit com a denominació, però nosaltres no tenim aquesta consciència tan positiva sobre l'evolució de la disciplina urbanística. Evidentment ha millorat, bàsicament pel nou codi penal, i perquè això ha generat una certa sensació que no es podia continuar per aquesta línia. Però el que ens diu el diagnòstic de les Directrius d'ordenació territorial, ens parla de més de 2.000 habitatges en sòl rústic que es fan cada any, la majoria il·legals. Clar, ha millorat, què vol dir?, que ara la majoria són legals, i que una minoria qualificada d'un 30, d'un 40% són il·legals? Serà una millora, però tampoc no ens sembla que sigui per llençar les campanes al vol. I la veritat és que els ajuntaments no tenen capacitat, o voluntat política millor dit, per fer disciplina urbanística així com toca. Això, quan es baixa al terreny de la realitat es veu amb tota claredat. Fins i tot el Consell Insular, per exemple, que s'ha posat més a fer disciplina urbanística, i que abans no en feia; jo he demanat una relació, per exemple, d'expedients que fins i tot tenen a veure amb possibles demolicions, és a dir expedients d'infraccions greus, i la veritat és que el expedients s'empantanen. Demolició, de moment no n'hi ha hagut ni una; n'hi ha una dins tot el llistat, que diu "execució voluntària", que fan ganes de dir-li: "miri, tio, què fas, si ets l'únic aquí que t'ho prens una mica seriosament?". D'un llistat de dues pàgines, un que diu "execució voluntària". Home, per l'amor de Déu! La cosa no funciona. Jo no sé si hem de cridar l'FBI, el Setè de Cavalleria, o a la Muntada del Canadà, però la disciplina urbanística no funciona.

I quant al Grup Parlamentari Popular, m'anuncia vot negatiu respecte d'un, que és el desenvolupament dels instruments de planejament prevists a la LEN, perquè està d'acord, el Govern ja ho fa... Però, quina barbaritat! Dels instruments de planejament prevists a la LEN per als espais naturals protegits, jo crec que n'hi ha dos que estan aprovats. Crec que són dos a l'illa de Menorca, em puc equivocar, del xinxer d'instruments de planejament que haurien d'estar aprovats. La LEN no s'ha desenvolupat, la LEN no s'està desenvolupant, i a més això està teoritzat pel Govern, que ens diu que no és això el sistema, el que diu la LEN, i que hem de cercar fórmules noves de desenvolupar aquesta qüestió i de gestionar aquests espais naturals. És a dir, que això està teoritzat, No es fa. Votin a favor, em sembla perfecte, però hi ha un contradicció flagrant entre les paraules i els fets.

I després vostè ha fet, Sr. Casanovas, una intervenció absolutament moderada, supòs que m'espera a la contrarèplica, com és natural, quan jo no pugui contestar, o bé és que dins el clima social que hi ha generat en torn d'aquest tema, es vol fer un "passa tu" sobre tot això. Però en qualsevol cas, vostè em diu que no em dona suport a determinades propostes perquè està d'acord, a d'altres perquè no està d'acord, i que en qualsevol cas no és el moment. Amb això, naturalment, vostè defuig el debat e fons, i és natural que el defugui, perquè vostès no tenen realment una política territorial alternativa a la que han vengut practicant. Vostès han volgut fer un incorporació formal al seu discurs d'uns nous criteris de política territorial, però amb una incapacitat flagrant de dur a la pràctica absolutament res, perquè es pot parlar, com va fer el Sr. Matas a l'estiu, en una *noche de vino y rosas*, de dir "hem de contenir el creixement urbanístic al litoral". Perfecte. Però clar, quan criden els promotors: "molt bé Jaume, però *lo meu*, no m'ho toquis", llavors en Jaume ha de callar, ha de penjar el telèfon i dir "efectivament això no ho puc tocar", perquè això suposa trepitjar una sèrie de calls que vostès no estan disposats a trepitjar. I són uns calls legítims, perquè jo sempre he pensat que la gent que es dedica a determinades activitats de caràcter econòmic, és normal que les vulgui desenvolupar i que vulgui tenir les majors facilitats per part de l'Administració. És l'Administració la que ha de vetllar pels interessos públics i pels interessos...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat, per favor.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Sí, acabaré immediatament, Sr. President.

Per tant, és una situació normal, però aquestes illes nostres estan davant una dicotomia que és la que plantejaré per finalitzar la meua intervenció: Hi ha unes expectatives de creixement i de realització de negoci a curt termini, que són legítimes, que són evidentment legals, que no passa res, però que estan en contradicció amb el nostre futur, amb la viabilitat del nostre sistema econòmic, amb la viabilitat i manteniment del nostre equilibri territorial. I aquesta contradicció s'ha de resoldre a favor d'uns o a favor dels altres. I vostès, malauradament, per les seves servituds i pels seus lligams polítics, socials i econòmics, no poden, encara que volguessin, (...) el tema de la banda dels interessos col·lectius i dels interessos de futur, i són presoners dels interessos econòmics a curt termini, que els estan pressionant a la seva política. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Casasnovas, té vostè la paraula.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Gràcies, Sr. President. Just per contestar algunes de les qüestions que s'han suscitat en la darrera intervenció del Sr. Grosske, encara que sigui moderadament.

En primer lloc, i com a introducció, Sr. Grosske, moltes gràcies per les explicacions bastant didàctiques en el tema de la disciplina urbanística i com funciona. Li agraïm sincerament aquestes explicacions, perquè a vegades sembla que segons qui ho expliqui no és així com la realitat ens indica. Per tant, li agraïm que hagi posat aquest punt de seny aquí avui, i d'objectivitat.

Entraré només en una qüestió concreta, que és la dels camps de golf. Quant a la Llei de camps de golf, vostè opina que ja n'hi ha massa, i que per tant seria necessària la prohibició total, la derogació de la Llei de camps de golf, i açò suposaria suprimir d'ara endavant els camps de golf. Li he de dir que no estic d'acord i no hi puc estar de cap de les maneres, perquè el raonament seu és que Mallorca ja n'hi ha massa, a Eivissa ja n'hi ha massa, i a Menorca que no en tenen, doncs que no en tinguin. No estam d'acord amb açò. Jo crec que els menorquins tenim dret a desenvolupar els camps de golf que siguin necessaris i puguin estar establerts a la nostra illa d'acord amb el desenvolupament sostenible que preconitza la nostra illa. Per tant, no acceptam aquestes generalitzacions, perquè crec que són injustes.

I ja per anar a la qüestió en si. Vostè em diu que defuig el debat. Jo no crec que defugim el debat, el Grup Parlamentari Popular, senzillament li he dit que el debat de les Directrius d'ordenació del territori és pròxim, aquest debat, i per tant allà s'hauran de substanciar totes les qüestions. Serà un debat enriquidor, un debat extens, on supòs que tot açò tornarà a sortir. No em sembla lògic que just un temps abans es vulguin condicionar determinats aspectes que s'hauran de veure a fons dins aquest debat. Crec que no seria lògic.

Quant a afirmacions que em diu que compartim i no compartim. N'hi ha unes que evidentment compartim per òbvies, i no les anirem votant cada setmana aquí; i d'altres, ja li he dit: al nostre parer -crec que és molt legítim el seu, que l'exposa, però no el compartim. Creim que són declaracions algunes grandiloqüents, que solen agradar molt a la gent, però que després no tenen cap finalitat pràctica quan es posen en marxa.

I per acabar, dir-li que evidentment estic molt d'acord amb un dels exemples, crec que és un molt bon exemple que ha posat aquí avui un portaveu. Poc a poc aquestes illes van fent una política d'ordenació de territori i urbanística cada vegada més d'acord amb el seu futur, i cada vegada més d'acord amb les possibilitats que tenen aquestes illes. Estic molt d'acord amb aquell exemple que feia referència a aquell cotxe que anava a una certa velocitat i no es podia aturar de cop. Açò crec que és evident, i compartim aquest criteri. Crec que de cinquena marxa hem de passar a quarta, després a tercera, a segona, i fent tots els estadis possibles, perquè si no, ens podem trobar que si frenam de cop, el cotxe ens surti de la carretera, i acabéssim tots dins el barranc. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat. Per les intervencions que hi ha hagut, podríem passar a votar primer el punt número 9, i després la resta de punts. Hi estam tots d'acord, o hi ha qualche punt més per separat? Sr. Triay, té vostè la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Sr. President. Nosaltres volem votar separatament, i es poden votar conjuntament per la nostra part, els punts 3, 7 i 8.

EL SR. PRESIDENT:

Però els 3, 7 i 8 conjuntament?

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Sr. President. Demanaria votació separada del número 9.

EL SR. PRESIDENT:

Sí. Ha estat el primer que he dit, Sr. Diputat.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a votar el punt número 9 de la moció presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

S'aprova per unanimitat.

Passam a votar el punts números 3, 7 i 8.

Vots a favor, es volen posar drets?

Vots en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Vots a favor, 10; en contra, 29; 17 abstencions. Queden rebutjats els punts números 3, 7 i 8.

I passam a votar els punts número 1, 2, 4, 5, 6 i 10.

Vots a favor, es volen posar drets?

Vots en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Vots a favor, 27; en contra, 29; cap abstenció. Queden rebutjats aquests punts.

II.2) Moció RGE núm. 4680/98, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a Règim Especial de les Illes Balears. (Derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 4097/98)

I passam a la moció presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, derivada de la interpel·lació, i que fa referència al règim especial de les Illes Balears. Per defensar aquesta proposta, Sr. Grosske, té la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sr. President, Ara veurem si també tindrà la veu a més de la paraula. Aquesta moció fa referència a la interpel·lació presentada pel nostre grup en referència al règim especial de les Illes Balears, que és un règim d'entrada que s'ha de dir que nosaltres no estam d'acord amb el seu contingut, que des del nostre punt de vista no satisfà les necessitats de les Illes Balears quant a la compensació dels desequilibris i els inconvenients associats als costos d'insularitat, que és un règim especial que bàsicament conté un seguit de bones intencions, de previsions de possibilitats, i que a més, quan vàrem parlar a la interpel·lació amb el Govern fa unes setmanes, vàrem constatar que, com molt ens temíem ja durant el tràmit de la llei, tot aquest seguit de possibilitats, de bones intencions, de paraules, tendrien moltes dificultats per concretar-se en polítiques concretes.

Efectivament deim que això no és el nostre règim especial, perquè nosaltres haguéssim volgut un règim especial que contingués algunes mesures de caràcter fiscal; no evidentment totes les que a un moment determinat va aprovar el Parlament de les Illes Balears, però sí algunes selectivament escollides mesures de caràcter fiscal; perquè nosaltres volíem un fons d'insularitat, és a dir un altre dels temes bàsics, dels pilars d'aquell famós REFE de l'any 95, un fons d'insularitat que suposàs un sobrefinançament de les Illes Balears, però no un sobrefinançament en abstracte, perquè en definitiva les Illes Balears no són unes illes perjudicades dins el concert general de l'Estat quant al sistema de finançament, sinó un sobrefinançament amb caràcter finalista, destinat especialment a la compensació d'aquests desequilibris derivats de la insularitat. Volíem un règim especial que contemplàs compromisos concrets de l'Estat quant a les inversions a les Illes Balears. És a dir, no té cap tipus de sentit parlar de què es vol compensar, uns costos d'insularitat, és un mandat de la Constitució; i després tenir una comunitat de caràcter insular sistemàticament marginada en política d'inversions, i amb unes quantitats d'inversions estatals d'inversions estatals per habitant molt inferiors a les del conjunt de l'Estat.

I quan es parla d'això, hem de tenir en compte que això té una lectura social. Si des de fora es pot dir que aquí no importa que es faci tanta inversió, perquè això és una comunitat rica; no s'està fent, d'una manera a més grollera, una política de redistribució de recursos dins l'Estat; s'estan castigant els sectors socials més febles d'aquesta comunitat, que són en definitiva els que més necessiten d'aquestes inversions estatals perquè aquí hi hagi uns serveis públics de qualitat. És a dir, que durant tots aquests darrers anys els que s'ha fet és sobretot castigar els sectors populars de les Illes Balears, i per tant volíem un REF que contemplàs amb tota claredat que en cap cas, i era objectiu jo pens que més que moderat, en cap cas les inversions de l'Estat a les Illes Balears fossin per davall de la mitja estatal.

Volíem compromisos concrets quant a descomptes en matèria de transport de mercaderies, que és l'únic, o un dels instruments més essencials perquè bàsicament la nostra indústria, la nostra agricultura, tenguí uns mitjans de competir en peu de relativa igualtat amb les indústries i amb l'agricultura del continent, el fet que el transport de mercaderies estigui suficientment bonificat. Això era un tema bàsic, era un tema essencial, i que està absolutament en globus en aquests moments.

I volíem també, malgrat que no era una qüestió exclusiva de les Illes Balears, atendre a través del REB a una problemàtica, que és la dels fixos discontinus, que per cert avui també serà objecte d'una proposició no de l'lei d'Esquerra Unida, avui capvespre en aquest plenari, que és un sector laboral que té problemes molt greus, molt associat a aquest model de "tot turisme", que està també associat al fet de la insularitat, perquè el turisme és, com tothom sap, el sector econòmic que millor suporta el tema de la insularitat. Per tant, hem anat a aquest "tot turisme", hem anat per tant a una economia de caràcter molt estacional, i això ens ha generat figures com la dels fixos discontinus, que estan extraordinàriament esteses a la nostra comunitat, i que són treballadors que a efectes de pensions, a efectes de baixes laborals, etcètera, tenen una quantitat enorme de problemes, perquè encara que estiguin considerats treballadors fixos, no són realment aquells treballadors que tenen un treball digne, estable, suficient, en el temps i en la seva remuneració i en les seves prestacions.

A partir d'aquí, com que tot això no es recull al règim especial aprovat -no importa explicar per què-, nosaltres no varem estar d'acord amb aquest règim especial aprovat conjuntament pel Partit Popular i per Convergència i Unió al Congrés dels Diputats. Però és que a més, d'aquest règim especial, del qual el 90% és fum, el 90% són paraules i intencions, i aquí fins i tot crec que (...) una certa quantificació; es diu que dels 30 articles on es contemplen mesures només a 4 -4 de 30- hi ha efectivament compromisos concrets, amb el que està sense concretar, el panorama que ens va dibuixar el conseller d'Economia i Hisenda a la interpel·lació és realment dramàtic. És que no hem avançat absolutament en res. Avui matí un diputat de l'oposició -el Sr. Mesquida, crec- demanava sobre el tema dels preus dels combustibles, i com s'estaven o no s'estaven articulant mesures perquè el preu dels combustibles a les Illes Balears no tenguessin una projecció superior a la resta de l'Estat. Això també està al règim especial, i es parla, pietosament, que s'intentaran arbitrar mesures per evitar això.

Però efectivament, si un se'n dona compte de la resposta que hi ha hagut per part del Govern, no hi ha realment horitzó d'aplicar aquest article. Dins la resposta del conseller ni tan sols hi ha hagut una invocació al règim especial, de dir "Home, estam efectivament estudiant això, per això es tranquil·litzi el diputat de l'oposició, perquè aquí els preus dels combustibles els podem controlar a partir de la instrumentació legislativa, que suposa el règim especial. No és així. El règim especial és bàsicament literatura. I aquesta moció, que també és una moció llarga, és una moció de 8 punts, pareix una mica el llibre de Jeremies, perquè és una lamentació permanent i constant. Efectivament el Parlament de les Illes Balears lamenta la manca de desenvolupament de tots aquells àmbits de la llei que depenen de la voluntat política i de la capacitat de col·laboració entre el Govern de l'Estat i el Govern balear, perquè el Sr. Rami no va ser capaç d'explicar-nos ni una sola passa concreta que s'hagués donat en aquest sentit, ni una sola comissió, ni un sol estudi, ni un sol pla, res de res ens va saber dir el senyor...

No sé si estic molestant la gent que parla per telèfon, i en aquest cas callaria.

No va ser capaç d'explicar-nos ni una sola passa concreta. I efectivament, de les nombroses comissions mixtes que estan previstes en el REB, que afecten el sector nàutic, la diversificació energètica, la sanitat, l'aqüicultura, el sector aeronàutic, la desestacionalització de l'oferta turística, el tema del mercat laboral..., és a dir, són coses efectivament importants, coses interessants, coses perquè sonassin bé a l'oida de la gent més afectada per aquests problemes. Idò ni una sola de les comissions mixtes està constituïda. La constitució de la comissió mixta tampoc no és que sigui el final del trajecte, és l'inici del camí, constituir la comissió perquè comenci a fer feina, perquè comenci a plantejar-se mesures perquè finalment d'apliquin. Ni tan sols no s'ha constituït una sola de les comissions mixtes. No s'ha constituït aquest òrgan de col·laboració del Servei de la defensa de la competència de l'article 11 de REB, un altre punt de la moció.

En el pressupost de l'Estat de 1999, és a dir el pressupost immediatament següent a l'aprovació del règim especial, què més podríem nosaltres esperar que qualche materialització de tot això que el règim especial esmenta. Jo no li vaig sentir al Sr. Rami esmentar ni una sola partida, ni una sola quantitat que es pogués dir "això és un reflex de l'aplicació del règim especial de les Illes Balears.

Efectivament el règim especial parla de moltes coses, però no obliga a res, i evidentment als senyors i les senyores que han redactat el pressupost general de l'Estat per 1999, no els ha obligat absolutament a res. És una constatació terrible, que en els següents pressuposts de l'aprovació del REB no hi hagi ni una sola partida destinada a alguna de les polítiques que en el règim especial es contemplen. I efectivament hi ha tota una sèrie d'altres matèries en què no es parla de comissions mixtes, sinó que es parla d'una concertació del Govern de l'Estat i del Govern de les Illes Balears per elaborar plans i per elaborar polítiques, i són temes importants: infraestructures, estalvi d'aigua, depuració i reutilització de l'aigua, diversificació de les rendes del món rural, ni més ni manco, desenvolupament de la pesca artesanal i de l'oferta complementària turística de qualitat, etcètera. Res, ni un pla, ni un llamp, ni una mesura, ni una partida pressupostària. I efectivament tampoc no sabem res respecte d'altres possibilitats, com seria el tema d'ajudar el transport ferroviari, el tema de les beques, el tema de les ajudes en qüestions de caràcter sanitari.

En definitiva, amb el règim especial aquí, a les Balears, ens varen fer un *traje* en el Congrés dels Diputats. Ens varen fer un *traje*, perquè no varem tenir una compensació concreta que garantis la correcció dels desequilibris derivats de la insularitat. Això s'ha de dir amb tota claredat. Jo m'imagín que de tot això que diu el règim especial, qualche cosa arribarà a aparèixer. Supòs que al final efectivament en el decret regulador de les beques hi haurà qualche article que parli dels residents a les illes de l'Estat espanyol, a una mesura que serà un decret, que es podia haver fet perfectament sense fer un tràmit legislatiu previ, que evidentment tindrà un sentit positiu, i és que es beneficiïn d'això, idò perfecte, no hi ha cap tipus de problema, però que lògicament això no és un règim especial per a una comunitat autònoma. Això no significa el que hauria de significar: salvar la nostra indústria, salvar la nostra agricultura, reequilibrar els nostres sectors econòmics, reequilibrar els nostres mercats laborals, que és del que es tractava, no de pujar 5.000 pessetes un descompte quan te'n vas a Madrid, o 4.000 pessetes. Això no és, que a més ja se les mengen ràpidament o se les menjaran les pujades de les tarifes. No és aquesta la qüestió.

Per tant, jo crec que aquí hi ha hagut un fracàs històric. Al final les forces més reticents cap a una orientació absolutament equivocada del REFE, que érem el Partit Socialista i Esquerra Unida, perquè en definitiva el REFE que es proposava des del Govern autònom l'any 1995, era un REFE evidentment de paradís fiscal, amb el que això significa de negatiu, però a més era un REFE que el que feia era incrementar els potencials del model de desenvolupament de les Illes Balears, però sense introduir correccions. Això hagués significat més del mateix, era simplement tirar-li gasolina al nostre model de creixement, no corregir el nostre model de creixement. Era profundament contrari a tota aquesta reorientació del moment de desenvolupament que nosaltres volem plantejar. Això hagués significat simplement a aquest cotxe que volem frenar, i que volem corregir la seva trajectòria, idè posar-li el turbo. El REFE que es plantejava aquí al 95 era el turbo per a aquest cotxe. Per tant era un REFE evidentment ambiciós, però molt mal orientat.

Però això ha quedat absolutament en res, i el que sí se necessitava, que era una compensació concreta dels costos d'insularitat és el que no tenim, i totes les bones paraules del REFE, i les que estan en el full aquest de propaganda, que això sí que ha costat un ull de la cara, i que té una partida pressupostària al pressupost de la Comunitat Autònoma, tot això ha quedat en això, en paraules i en una presa de pèl una altra vegada bastant important al ciutadans de les Illes Balears. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Grups que vulguin fer ús de la paraula? Grup Parlamentari Mixt, Sra. Munar, té vostè la paraula.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Unió Mallorquina donarà suport a aquesta proposta que avui ens fa Esquerra Unida, perquè creim que realment aquesta proposta recupera l'esperit d'aquella llei que es va aprovar a l'any 1995 a aquest parlament, i que va tenir el suport d'Unió Mallorquina. En aquell moment el grup que avui presenta aquesta moció no estava present en aquesta cambra, però jo crec que ha reconegut el compromís d'assumir-la com a una decisió sobirana del poble de les Illes Balears. Per tant, estam satisfets que se sumi a aquesta proposta, i que avui aquí la defensi. La veritat és que no podem dir el mateix d'un grup que sí que estava present, que era el Partit Popular, i que va presentar aquesta proposta pel que era en aquell moment responsable de l'economia del Govern i avui president del Govern balear. Ell va dir a un moment determinat que aquesta llei era la solució a tots i cada un dels problemes d'aquesta comunitat; després va dir que això era simplement fer demagògia pura i simple, i realment devia de pensar més el darrer que el primer, perquè el règim econòmic i fiscal especial de les Illes Balears, aquell règim que ho havia de solucionar tot, només ha servit per a una cosa, per enganyar els ciutadans d'aquestes illes, que es varen creure la proposta del Govern del PP, que li varen donar suport en molts casos l'any 95. L'únc que existia eren ganas d'enganyar els ciutadans i de demanar-li el vot perquè venien les eleccions.

Realment el Partit Popular n'era conscient i sabia que mai els seus, si guanyaven a Madrid, no podrien donar suport a aquesta proposta, i ho sabien per moltes de raons, en primer lloc, pel tarannà, per cert, que poc centrat perquè estan de permanent viatge cap al centre, no ho sé, ens passaran per l'esquerra, perquè fa anys i anys que el Sr. Aznar s'està centrat i està de viatge cap al centre. És clar que aquí tenim sort, perquè vostès ja són al centre des de fa anys, segons el president del Partit Popular, i no és necessari que viatgin tant.

Però vostès eren molt conscients que el Sr. Aznar era un defensor de la solidaritat, i ja sabem què vol dir solidaritat quan una comunitat aporta més que les altres, quan som els primers en renda per càpita, quan 200.000 milions se'n van cada any a Madrid i no tornen, significa, ho va dir aquí, a Mallorca, i ho va dir també a la plaça de toros de Badajoz, dos bons exemples, que ell seria molt solidari. Jo crec que això s'havia d'interpretar com que no féssim comptes que nosaltres, els mallorquins, els menorquins o els eivissencs, poguéssim comptar amb allò que és nostre, perquè la solidaritat per al Sr. Aznar passa per fer inversions a altres comunitats autònomes per aconseguir en aquestes vots, perquè n'hi ha més.

També ho sabien quan el PP a Madrid deia que no hi havia d'haver privilegis d'uns sobre els altres. Ja sospitàvem que privilegis d'uns sobre els altres significava que uns havien de viure dels recursos que altres generàvem, quan els qui en generàvem teníem en aquest moment menys infraestructures i menys solucions als nostres problemes reals.

Jo també crec que ho sabien al PP de Madrid, i ho havien de saber també al PP d'aquí, perquè l'any 91 aquesta cambra va aprovar una reforma d'Estatut d'Autonomia, va aprovar aquesta reforma amb els vots del Partit Popular però, oh!, casualitat, també era un any preelectoral, una vegada va arribar a Madrid, el propi Partit Popular i els propis diputats del Partit Popular hi varen votar en contra.

Paregut al que passarà dies propers, quan no voldran reconèixer un fet, jo crec que tan clar, com que som una comunitat històrica. M'agradaria saber quins arguments donarà per no sumar-se a una proposta que ja s'ha aprovat, que les nostres illes són comunitat històrica, per llengua, per cultura, per tradició, per dret civil, etc.; m'agradaria veure quins arguments hi donaran. És clar que no es molesten a donar massa arguments i l'únic que fan és aplicar el *rodillo*.

També varen aprovar el Refe, i ja veim quines han estat les conseqüències.

A pesar de tot això, jo crec que cínicament i per electoralisme pur i dur, varen proposar en el seu moment aquest règim econòmic i fiscal especial per a les nostres illes, el varen aprovar amb el nostre suport, nosaltres creïem que era una cosa molt bona per a les Illes Balears, i ja hem vist en què ha quedat.

Segons vostès, hauria de ser l'instrument legal per superar tots els desavantatges de la insularitat. Havia de ser també l'instrument perquè guanyassin competitivitat les nostres empreses, havia de servir també per recuperar el teixit agrari i el teixit industrial de les illes, i, sobretot, amb unes mesures fiscals i econòmiques de què parlava l'avui president Sr. Matas, havia de servir per atreure nous sectors empresarials, importantíssims també per a les nostres illes. El llavors conseller Sr. Matas deia que seria un sector, el futurista, el quaternari, el que realment seria la salvació per a aquestes illes.

Però, quina ha estat la realitat? Aquesta és una pregunta que ens fem tots els diputats, i també al carrer, perquè mentre la propaganda *matista* diu i ven la moto que ho tenim tot per aconseguir-ho tot, i tot gràcies al govern actual, només falta que hi surti la foto del president, és clar que ja l'envien a tots i cada un dels ciutadans, i quasi una cosa va amb l'altra, però, què tenim en realitat? Doncs, tenim que ens venen que hi ha descomptes per viatjar i que per primera vegada Madrid ha reconegut que som unes illes. Jo crec que, realment, ningú no s'ho pot creure, perquè els descomptes aeris els teníem ja, tots els ciutadans saben que es varen aconseguir en la preautonomia, que no és una cosa que s'hagi aconseguit ara, viatjar no és avui per avui més barat, ben al contrari, avui és més car viatjar que no ho ha estat mai, però, endemés, amb l'agravament que és més car viatjar a la península, a qualsevol indret, que viatjar a Londres o a Alemanya, i ho sap tothom, això, tothom n'és conscient, d'aquesta realitat. Per tant, a qui pretenen enganar?

La veritat és que crec que se'ls acaba el temps de poder enganar els ciutadans.

Que som unes illes. I realment vostès creuen que era necessari fer un règim econòmic i fiscal especial per a les Illes Balears perquè a Madrid s'assabentassin que som unes illes? Jo crec que almanco ho saben perquè a l'estiu es passen en vaixell per aquestes illes, i ja ho saben, els vaixells van per la mar i envolten les illes.

Miri, jo crec que realment ha estat llastimosa tanta història, perquè, al final, acabi així com ha acabat, com una tragicomèdia, amb un posicionament per part del Partit Popular de defensar l'indefensable. Que som unes illes, ho sap tothom. Jo crec que per beneït que un sigui i per molt del PP que un sigui, pot distingir el que és una illa del que és una península. També crec que, pel fet que l'Estatut d'Autonomia reconegui que la comunitat autònoma és la comunitat de les Illes Balears, és lògic que sàpiguen què és una illa.

Per tant, no han aconseguit absolutament res, més que intentar enganar els ciutadans i fer el ridícul.

Per tant, Unió Mallorquina està a favor de la moció i de tots els seus punts. Estam d'acord que aquest règim especial per a Balears no és res, en comptes d'un "re" és un "res", no serveix per afrontar cap dels desequilibris que avui tenim, no serveix per afrontar la insularitat i menys encara perquè les empreses puguin realment ser competitives, fora que la competitivitat de les empreses vostè l'entengui com que es facilita que totes les empreses de fora vinguin a la nostra comunitat a fer les obres, mentre les d'aquí s'han de menjar allò que els altres no volen.

També hi estam totalment d'acord, i és una realitat, que els pocs articles que han quedat en aquest res han quedat totalment descafeïnats, realment hi ha pocs compromisos, i, per una altra part, donat així com vostès compleixen els compromisos, realment sabem que no ens serviran per res.

Tampoc no es pot negar que no hi ha voluntat des del PP de Madrid, i tampoc no hi ha voluntat des del Partit Popular d'aquí, perquè miri, si en temps del Sr. Cañellas resultava que no defensaven els interessos d'aquesta comunitat davant Madrid, cosa a què estàvem acostumats, almanco el Sr. Cañellas passava de Madrid, ja era qualque cosa, però molt ens temem que avui per avui el tema serà molt més greu, perquè el Sr. Matas, que no té el suport ni del seu propi partit, l'únic que haurà de fer, si vol ser candidat, és tenir el suport de Madrid, i ja em dirà com pot un president d'una comunitat que l'han posat des de Madrid defensar els interessos d'aquesta comunitat, anirem de mal a pitjor.

També he de dir, s'ha dit abans per la persona que ha presentat la proposta, que aquest res havia de crear comissions mixtes, comissions que pretenien arribar a acords, i, com se sap molt bé, ja se sap per què es creen les comissions, que són per passar temps i per no donar autèntiques solucions als problemes, és allò de què és un camell? Un cavall que ha passat un temps per una comissió. Així quedaran les seves propostes.

L'Òrgan de col·laboració del servei de defensa de la competència, que també va ser venut pel Govern del Sr. Matas com un tribunal de competència de Balears ha estat realment un altre *bluf*. Realment, es va dir que era un òrgan per evitar pràctiques monopolístiques, això dels monopolis era dolent, i què han aconseguit? Absolutament res. A les Illes, hi continuam pagant la benzina i els carburants més alts que a cap indret de tot l'Estat espanyol. Hi ha un monopoli *de facto*, CLH i Repsol, i què fan vostès? Absolutament res. Per tant, jo diria que aquesta proposta i aquesta venda va quedar en això, en una venda, perquè realment no hi ha hagut cap solució als problemes dels monopolis. Vostès són incapaços de fer-hi res. Per no parlar d'Ibèria, que cada dia suprimeix més vols, de cada dia són més cars i de pitjor qualitat, ara ja volam amb turbohèlice.

I això és el que el Govern aconsegueix a través d'aquest règim econòmic especial per a les Illes Balears.

Al sisè punt la moció diu que el Parlament lamenta que en el projecte de pressupost de 1999 no hi hagi cap partida destinada a aquest règim especial, i per què havien de posar en els pressupostos del 99 una partida per a una cosa que no pensen fer, si vostès ho saben i ells també? Realment, han fet bé, perquè seria com una pèrdua de temps, el que passa és que hi havia un compromís de fer-ho, i s'entén que quan un fa lleis i les aprova és, per després, desenvolupar-les.

Finalment, direm que donarem suport al punt setè, perquè creim que no hi ha cap tipus de pla entre el Govern de l'Estat i el Govern balear per solucionar els autèntics problemes d'aquesta comunitat, tant com varen parlar que els solucionarien a través d'aquest règim!, i hi continuam sense fer res.

Són molts anys de govern del Partit Popular per no tenir el tema de l'aigua resolt. El tema del món rural no continua, sinó que no s'hi fa absolutament res, l'únic que s'hi fa és que es venen les nostres terres als alemanys. No s'ha fet per l'agricultura, ni per la pesca, ni pel turisme. En definitiva, res.

És evident que el Partit Popular ha fracassat tant a nivell de cor polític, amb els seus de Madrid, com jo ja diria que a nivell d'imatge pública. Tots sabem que l'únic que fan és propaganda, que quan diuen i parlen de solidaritat amb el tercer món el que fan és un publireportatge, molt llarg, per cert, on es diu que vostès són solidaris, i quan enlloc de defensar els interessos d'aquesta comunitat a Madrid davant els seus, es gasten molts de milions dient que ho tenim tot per aconseguir-ho tot, que és gràcies a vostès, i que, que, definitiva, tot marxa i tot va bé, el que passa és que estam a una comunitat molt petita i també hi ha altres coses que funcionen a pesar seu, perquè els agradaria, realment, que només la gent (...)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Diputada, per favor.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President.

...que només poguessin escoltar allò que vostès volen enviar com a missatge. La comunicació la dominen bastant bé, hi ha televisions fins i tot que saben que, determinades persones, no convé que surtin massa, perquè parlen massa clar i la gent els entén, i no els interessa que ens entengui.

Li vaig dir, a l'expresident, els ho repetesc a vostès, senyors del PP, als qui m'escolten, i em sap greu dirigir-me just als menys responsables que són en aquesta sala, quan els qui realment són més culpables en són a fora, però li vaig dir, a un president, que realment es podia enganyar uns pocs durant molt de temps, que es podia enganyar durant un cert temps a més, però que era impossible enganyar tothom permanentment. Ells ho varen entendre, molts de ciutadans ho varen entendre, jo crec que de cada dia n'hi haurà més que ho entendran, i no serà, Sr. Jaén Palacios, que em parla des del seu escó, només a Mallorca, crec que també els comencen a conèixer per Menorca, i no dubt que ho facin també a l'illa d'Eivissa.

Per moltes campanyes publicitàries, per moltes frases grandiloqüents, sabem i som conscients que l'únic que podem aconseguir és allò que els mallorquins, els menorquins i els eivissencs siguem capaços, per nosaltres mateixos, d'aconseguir.

En definitiva, donem suport a aquesta proposta, i crec, senyors del PP, que haurien de ser un poc més valents i defensar davant els seus de Madrid els interessos d'aquesta comunitat, és necessari i és la seva responsabilitat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, Sr. Gomila, té vostè la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Des del PSM, també donarem suport a la moció que ha presentat Esquerra Unida, perquè, com es va dir al debat de la interpel·lació, des del Govern era la llei de què estarien més orgullosos d'haver presentat, d'haver tramitat i d'haver aprovat, però quan se'ls demanava el motiu d'aquest orgull, qüestions concretes que fessin que se'n sentissin orgullosos, no en trobaven cap.

Aquesta llei es va aprovar intentant aprovar, intentant reconèixer que les Illes Balears, pel fet de ser-ho, tenien uns certs desavantatges i que, per tant, necessitaven per al seu desenvolupament d'uns certs favors, d'unes certes compensacions, i corregir aquests desavantatges. Açò era el que deia el Govern en el debat de la interpel·lació, i fins i tot alguns grups d'aquesta cambra així ho van creure i van donar suport a la proposta que va sortir d'aquest parlament com a règim econòmic i fiscal de les Illes Balears, però, en què ha acabat tot açò? En un descompte, en un increment de descompte en el transport aeri, de descompte per als residents, que no arriba a tot el descompte en les línies marítimes, només afecta..., en la línia marítima, només afecta entre les illes i la península, i el mateix Govern deia que hi havia un abast temàtic molt important d'aquesta llei, a 37 àmbits diferents, que hi un cert temps per desenvolupar-la, però que, de moment, la qüestió va molt a poc a poc, i ens hem de reafirmar i hem d'estar d'acord amb totes les lamentacions que fa el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida a la seva moció.

Ens havien promès que la llei ajudaria a crear noves empreses, a incentivar que empreses d'altres llocs s'ubicassin a les Illes Balears, a tenir noves indústries, i res d'açò s'ha complert.

La primera vegada que qui els parla va sentir a parlar de la llei de règim econòmic i fiscal de les Illes Balears va ser a unes tertúlies que s'organitzen a un hotel de Cala Galdana a l'estiu, i la veritat és que vaig quedar sorprès que en aquell moment el conseller d'Economia i Hisenda del Govern balear, el Sr. Matas, fos capaç de parlar tanta estona davant un públic majoritàriament d'empresaris sense ser capaç d'explicar una mesura concreta que suposaria aquest règim econòmic i fiscal per a Balears, la llei encara no s'havia presentat, per tant, ja en vàrem començar a desconfiar, perquè quan els empresaris li demanaven concreció, vàiem que aquesta concreció no arribava. Després, vàrem conèixer el text, amb el qual, com he dit, vàrem estar d'acord, que va ser aprovat però que, del que es va aprovar aquí al que va sortir del Congrés de Diputat, res té a veure una cosa amb l'altra. I també en el debat de la interpel·lació es demanava al Govern què es pensava fer amb el Pla nacional de les beques, el règim especial per a Balears diu que hi haurà compensacions per als estudiants de les Illes, en el transport de les famílies dels malalts que s'han de desplaçar a l'illa de Mallorca, majoritàriament, amb el tema dels hidrocarburs, què pensa fer, el règim especial diu que la llei d'hidrocarburs contemplarà mesures compensatòries per a les Illes Balears, i no es va obtenir resposta a cap d'aquestes qüestions. I també, com vostès apunten a la seva moció, el fet que els pressupostos de l'any 1999 de l'Estat no contemplin cap mesura que serveixi per tirar endavant el règim especial de les Illes Balears.

Per tant, desconfiam de l'actuació del Partit Popular d'aquí i de Madrid, en el fet que en els pressupostos del 1999 no hi hagi cap mesura concreta i en el fet que totes les comissions que vostès diuen que presenten i que lamenten que no s'hagin creat, i que preveia el règim especial per a les Illes Balears, i encara no s'ha tirat endavant, és evident que hem de donar suport a la seva proposta per veure si el Partit Popular, que governa les Illes Balears i l'Estat, a alguna de les set lamentacions que avui farà el Parlament de les Illes Balears faran cas i en posen, com a mínim, un parell o tres en marxa per justificar aquesta llei de règim especial per a les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista, Sr. Francesc Quetglas, té la paraula.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats. El Grup Parlamentari Socialista també se sumará a aquest cor de lamentacions, a aquest *Llibre de Jeremies* que deia el Sr. Grosske, perquè, efectivament, dels vuit punts, set comencen dient que el Parlament de les Illes Balears lamenta. Efectivament, és una lamentació, però jo crec que, una vegada més, aquesta lamentació s'enfrontarà contra el mur i continuarem fent jocs de paraules, i aquest no serà el mur de les lamentacions.

Efectivament, la llei de règim especial de les Illes Balears no és l'instrument adequat per corregir els desequilibris de la insularitat. Va ser una llei, ho hem dit moltes vegades, mal plantejada, que va evolucionar malament i que, al final, ha estat mal resolta, una llei concebuda més com un instrument al servei de la política del Govern i no al dels ciutadans, una llei al servei de la necessitat del Govern de la Comunitat Autònoma, de les necessitats propagandístiques d'enfrontament amb qui llavors era el Govern de l'Estat, que després, a causa del canvi de majories, a causa del canvi de govern a Madrid, va agafar el Govern de la comunitat autònoma amb el peu canviat i que es va veure obligat a resoldre d'una manera escenogràfica, però, en qualsevol cas, sense tenir absolutament en compte ni els problemes de la insularitat ni els problemes dels ciutadans que, pretesament, aquesta llei vol resoldre.

És una llei, ja ho he dit, mal resolta, no té absolutament cap compromís concret, excepte un, ja s'ha citat moltes vegades per altres portaveus avui i en altres ocasions en aquesta cambra, que és exclusivament la qüestió dels bitllets, a la qual després faré una petita referència.

Efectivament, s'hi varen incloure una sèrie de coses perquè sonassin bé, però tot dilatat a la constitució de comissions mixtes, a la constitució d'òrgans de col·laboració, a l'elaboració i aprovació d'eventuals plans conjunts de futur, sobre qüestions a les quals aquesta comunitat autònoma és molt sensible, desestacionalització i millora del turisme, tema dels preus dels combustibles, de la introducció d'elements de competitivitat en aquesta qüestió, transport de mercaderies, infraestructures, medi ambient, agricultura, món rural, pesca, tema de les beques, sanitat, etc., però tot quedava a l'atzar d'una bona voluntat manifestada en la constitució d'uns grups de treball, d'aquestes comissions, d'òrgans de col·laboració i plans conjunts.

Només exclusivament en la qüestió de la disminució de les tarifes de transport de passatgers és on únicament la llei ha tengut una mica d'efecte, però, efectivament, ni era necessària una llei per aconseguir això ni tampoc de cap manera no es justifica l'existència de la llei per aquesta qüestió, és més, la qüestió dels bitllets s'hauria pogut resoldre molt més aviat, és a dir, amb una efectivitat anterior, simplement aprovant les mocions que des d'aquest parlament s'intentaven adreçar al Govern de l'Estat, en aquell encara no govern del PP, que, en qualsevol cas, s'haurien entrat a considerar i, probablement, s'hauria aconseguit, com a mínim, exactament el mateix que ara, i després, especialment irritant ha estat la reacció d'aquesta disminució de la tarifa per a residents, compensada immediatament per un increment de tarifes i limitada només als trams que fan referència a la costa, i no als trams de viatges que anassin més a l'interior de la península.

Per tant, nosaltres veim que aquesta llei és un acord tancat en fals per cobrir una necessitat purament escenogràfica del Govern de la comunitat autònoma, absolutament buida de contingut i que, encara que permeti al Sr. Rami, al Sr. Matas i a altres membres del Govern frases grandiloqüents en relació que aquesta és una llei històrica, que canvia el sentit de les coses, etc., en nom del Grup Parlamentari Socialista i el Grup Parlamentari Socialista té la satisfacció de poder dir ara que mai, en cap moment, ni per necessitats electorals, no ha volgut ser còmplice d'aquest engany als ciutadans de les Illes Balears, i no ho continuarem fent ara. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular, Sr. Juaneda, té vostè la paraula.

EL SR. JUANEDA I CABRISAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Una vegada més debatem i parlem de règim especial per a Balears, però malauradament, en aquest cas, sense cap aportació, perquè, una vegada més, proposam aquí laments, gemecs o el que sigui, però res positiu, res per contribuir al desenvolupament i a la millora del que preveu el règim especial. La veritat és que és de lamentar que hàgim de tornar a discutir coses que ja hem dit, però, en definitiva, que d'aquest debat no surti res positiu, que no surti d'aquesta cambra, que no surti d'aquesta discussió, fins i tot si nosaltres votéssim a favor de la moció, què hauríem aconseguit? No hauríem aconseguit res pràctic, res efectiu, sinó, simplement, aprovar una sèrie de laments, però que quedarien en laments, m'imagi.

Per tant, com dic, m'hauria agradat molt més poder pujar a aquesta tribuna per discutir sobre continguts, per discutir sobre alguna proposta, que, per altra banda, no deixa de ser prest i precipitat també poder plantejar algunes qüestions de contingut, perquè la Llei de règim especial és recent, va ser publicada dia 30 de juliol en el *Butlletí Oficial de l'Estat*, i des d'aquest dia algunes mesures que s'hi contemplen tenien aplicació immediata, així s'ha fet, algunes coses previstes a la llei ja són en vigor, ja noten els ciutadans d'aquestes illes una sèrie d'avantatges en matèria de descomptes per transport, alguns altres descomptes, en el cas de les mercaderies, a curt termini, també entraran en vigor, però com dic, no deixar de ser prest fins i tot que moltes de les mesures ja estiguin en vigor.

Per altra banda, com saben i com hem dit, fins i tot l'altre dia a la interpel·lació, el propi conseller i jo mateix, la llei obre tot un ventall de possibilitats, tota una sèrie de vies de desenvolupament i de fer feina per aplicar i aprovar una sèrie de mesures que compensin els costos de la insularitat. I a tres mesos de la publicació de la llei no crec que tampoc no es pugui exigir que estigui plenament desenvolupada, perquè el que no hem fet en un segle, tampoc no se'ns ha demanat que ho fem en tres mesos.

Per tant, com dic, crec que és una moció inoportuna, una moció que no aporta res i no rebrà, com és lògic, el nostre suport.

Crec que el que és positiu en aquest cas és fer el que fa el Govern, és la seva responsabilitat, i en açò té el nostre suport. Com dic, algunes mesures ja han entrat en vigor, ja tenen aplicació, i moltes d'altres s'aniran formalitzant a mesura que es constitueixin les comissions de feina, que es vagin formalitzant les col·laboracions, que ja estan en marxa entre el Govern d'aquesta comunitat autònoma i el Govern de l'Estat.

És obvi que sobre aquesta qüestió, per l'interès que té, perquè per l'interès que pot tenir per a tots els ciutadans d'aquestes illes, es fa feina d'una forma intensa, es mantenen permanents contactes amb l'Administració de l'Estat, es planteja ja la constitució de les comissions, perquè, entre altres coses, són temes complexos, que requereixen feina, hi ha una qüestió que afecta la normativa europea, molts de temes són tècnicament complexos, i sobre açò es treballa, sobre açò, com dic, es fa feina perquè aquesta llei es vegi aplicada, es vegi desenvolupada amb totes les seves possibilitats i amb tots els seus termes.

Passar a rebatre una per una, o un per un cada un d'aquests buit laments, crec que quasi quasi és innecessari. En qualsevol cas, hi ha alguns errors, fins i tot, fruit de la precipitació, del desconeixement dels pressupostos de l'Estat per a l'any 99, del projecte de pressupostos, a un punt es diu que no hi ha cap previsió per a descomptes per a mercaderies, i sí que hi ha una previsió, hi ha una partida de 300 milions de pessetes, inicial, perquè quan entrin en vigor aquests mesures, ja puguin ser d'aplicació; en altres casos, també les afirmacions i les propostes d'acord no s'ajusten a la realitat, però, com dic, crec que és innecessari entrar a rebatre, punt per punt, els vuit punts de la moció, perquè, com he dit al principi, no aporten res, fins i tot si els aprovàssim, el fruit d'aquesta discussió seria nul.

Per tant, nosaltres ens limitarem a votar que no, i, per descomptat, a continuar donant suport al Govern, insta el Govern que continuï amb la feina de col·laboració amb l'Administració de l'Estat, amb el Govern de l'Estat, per desenvolupar i aplicar aquesta llei, i que els ciutadans de Balears ho notin en les seves butxaques i en les seves condicions de vida. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part d'Esquerra Unida, Sr. Grosske, té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. He d'agrair, d'entrada, el suport anunciat a aquesta moció per part d'altres grups parlamentaris, i simplement replicar una mica al Sr. Juaneda la seva intervenció.

Em demana el Sr. Juaneda, a la meva moció, coses positives. És que aquí el petit problema, el truc de la qüestió és que les coses positives les han de dur vostès, el tema és que el règim especial s'hauria de materialitzar en coses positives que venguessin de la mà del seu govern i del Govern de l'Estat, i aquest és el problema. No som jo, des d'aquests tres escons parlamentaris, que he de dur coses positives a les Illes Balears, són vostès, tenen la responsabilitat del Govern, tenen un instrument legislatiu, que no és, evidentment, l'instrument que necessitam, però que obre possibilitats, i aquestes possibilitats no s'utilitzen, aquest és el problema. Per tant, la càrrega de les coses positives, permeti'm que li digui, és seva.

I la veritat és que un els obre el sac, per veure què duen, i la veritat és que no duen res, no duen res. Per tant, quan em diu, "i per què presentar unes mocions que simplement lamenten aquesta qüestió?", clar, perquè això ja fa, d'entrada, una labor pedagògica, que almenys el Parlament és conscient d'una realitat. D'una realitat que, a més, vostès, com a govern, amaguen als ciutadans i al Parlament d'una manera permanent. Vostès no han estat capaços de dir, "mira, aquell règim que nosaltres dèiem que era tan important, tan eficaç, tan necessari, tan estratègic per a les nostres illes i el seu desenvolupament, ens l'han tomat en terra, i hem vingut amb això, i amb això procurarem fer el que puguem". No han estat capaços de fer aquest mínim exercici d'humilitat política, no han estat capaços. I han volgut enllaçar, sense baixar del tren, és a dir han volgut canviar del REFE que era, vaja, un cuinat de patates amb mongetes i carn, etc., a quatre fulles de lletuga sobre un plat, i que no es notàs, i han volgut fer creure que aquest REF era aquell REFE, que no passava res, que hi havia alguna modificació, però que tranquils, tranquils, eh?, tranquil, Jordi, tranquil, i que efectivament aquest règim és la cosa tan meravellosa que vostès explicaven als ciutadans en aquest fulletó, aquest règim que diu que ja està en vigor, fixa't, ja està en vigor, res, ja estan en vigor les intencions, totes les mesures recullen, pretenen contrarestar les diferències derivades de la insularitat, són mesures concretes, són mesures concretes, quin valor que varen tenir en escriure aquest fulletó. I ja parlen d'un munt de coses que en aquest moment només són al paper, com si efectivament ja fossin realitat: aqüicultura, qüestions mediambientals, laborals, com si tot això fossin coses, ja, absolutament aconseguides, no és ver, vostès s'han dedicat a enganyar i ens han de permetre que presentem una moció que sigui per desenganyar, una moció que tengui la pretensió que el Parlament constati, lamenti una realitat, que dins el sac, vostès no hi duen res.

I vostè em diu, "és que és prest i hi ha mesures que ja estan a punt", però ni tan sols em sap dir, i ara té una contrarèplica, jo el convid a fer-ho, ni tan sols m'ha dit "idò hi ha aquesta, aquesta, aquesta i aquesta, a curt termini, aquestes, amb aquesta aportació pressupostària per part de l'Estat; aquest pla, aquesta política, dels 30 articles, en desenvoluparem a curt termini 4, aquests quatre". Digui'm alguna cosa, però no em prengui el pèl una vegada més dient-me, "no, tot això és molt complicat, s'estudia, hi ha mesures que ja estan en marxa, que vendran", quina presa de pèl, si vostè no és capaç de dir-me quines són les mesures que vénen, és perquè ni vostè mateix no ho sap, perquè vostès no ho saben, ho parlen, supòs que tenen un equip de funcionaris que van a córrer pel Ministeri o pels ministeris, a parlar d'aquestes coses, amb poca fortuna, evidentment, perquè si haguessin tengut una mínima fortuna, ara vostès estarien en condicions, el Govern, el grup parlamentari majoritari per dir, "mira, aquest tema, aquest, aquest i aquest tenim l'esperança que en el mes no-sé-quin surti en forma de decret en el Butlletí Oficial de l'Estat, i suposarà un import de tantes pessetes". Digui'm alguna cosa, digui'm què és el que hi ha aquí que vostè no lamenta, que li fa gràcia que no hi hagi cap comissió mixta constituïda, no ho lamenta, li sembla bé?, li agrada que cap de les polítiques que s'han de concertar amb l'Estat -i acab en un segon, Sr. President- no hi hagi en aquests moments un sol pla, una sola mesura concertada amb el Govern per poder presentar en aquesta cambra? Li sembla "guachi"?, a nosaltres no, nosaltres ho lamentam. I, com a mínim, volem que el Parlament ho lamenti, precisament, amb la idea evident de corregir aquesta situació. Aquesta és la qüestió. I jo el convid de ver, aprofitant les contrarèpliques que no solen servir de massa, que ens desenganyi, que ens digui, "mirin, això, això i això, d'aquí ics mesos, tranquils que ja ho tendran, que ho tenim molt envant", vinga, digui'ns alguna cosa concreta.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Juaneda, té vostè la paraula.

EL SR. JUANEDA I CABRISAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Grosske, vol que li digui mesures concretes? Em diu que ni nosaltres sabem quines mesures s'han aplicat, i tant que ho sabem, vostè també ho sap, tots els ciutadans de Balears ho saben perquè ho han notat a la seva butxaca, vostè és el primer que ho sap, vostè és el primer beneficiat, primer no, com tots els altres, que quan treuen un bitllet, tenen un descompte molt superior que abans d'aprovar-se aquesta mesura. M'ha de fer dir, vostè, aquí, les coses que vostè ja sap perfectament.

Quant que faci propostes positives, evidentment, açò és el que jo li deman, entenc que vostè vulgui continuar duent aquesta política de lamentacions i venir aquí cada setmana a lamentar-se del desastrós que és el govern del Partit Popular, doncs continuï fent això, així li va a les enquestes. Nosaltres, per descomptat, que continuarem amb la nostra política, amb la nostra feina, amb el nostre rigor, i el règim especial per a Balears avançarà amb la nostra actitud, amb l'actitud, com dic, de negociació, de plantejar davant l'administració de l'Estat totes les reivindicacions, totes les possibilitats que obre aquesta llei històrica, Sr. Quetglas, sí, sí, és una llei històrica i, per tant, així continuarem. Vostè faci la seva política, i nosaltres farem la nostra.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Acabat el debat, passam a la votació.

Senyores i senyors diputats que votin a favor d'aquesta moció presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 27; en contra, 28; abstencions, cap. Queda rebutjada aquesta moció.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 4660/98, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a instar el Govern de l'Estat i Iberia a mantenir l'activitat de la companyia Viva Air.

III.2) Proposicions no de llei RGE núm. 4695/98, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a mantenir la plantilla de 314 treballadors i les activitats econòmiques que fins ara desenvolupava Viva Air a les Illes Balears.

III.3) Proposició no de llei RGE núm. 4712/98, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a manteniment de la companyia aèria Viva Air.

I passam al darrer punt de l'ordre del dia, i a informar que s'ha fet arribar a aquesta presidència, una proposta conjunta, per part del Grup Parlamentari Popular, del Grup Parlamentari Socialista i del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, referent a les tres proposicions no de llei que fan referència a un mateix tema, per tant, jo deman, en primer lloc, a la Cambra, si per part dels altres grups hi ha cap inconvenient que es tractin aquestes tres propostes conjuntament, tal com han estat presentades ara, amb aquesta proposta conjunta dels grups parlamentaris.

Grup Parlamentari Mixt?

Grup Parlamentari d'Esquerra Unida?

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Evidentment, no tenim inconvenient que es tramiti una iniciativa conjunta, lamentam la manca d'elegància parlamentària que significa no haver tengut en compte tots els parlamentaris, quan es parlava d'una qüestió social amb la qual tots ens podem identificar. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Jo, en aquest cas, no ... els portaveus dels tres grups parlamentaris, el que he de dir és que són tres proposicions no de llei que pertanyen a tres grups parlamentaris diferents i que els tres grups parlamentaris, propietaris d'aquestes proposicions no de llei inicialment han arribat a un acord d'una transacció entre els tres grups parlamentaris que han presentat propostes, propostes que, per cert, no duen en si mateixes, tampoc, cap esmena dels altres grups que també s'hi haguessin pogut sumar en aquesta iniciativa. No obstant açò, hi haurà debat, hi haurà d'haver una presentació i hauran d'intervenir-hi tots els grups parlamentaris.

Sr. Jaén.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Sí, muchas gracias, Sr. Presidente. Evidentemente, lo que hemos presentado a la Mesa es una enmienda transaccional y la han de firmar los grupos que han presentado las iniciativas, en modo alguno está en nuestro interés dejar fuera del debate a otros grupos políticos, pero lo que el Reglamento manda es que firmen la enmienda quienes han presentado las iniciativas. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Per tant, per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, Sr. Sampol, té vostè la paraula.

Farem lectura d'aquesta proposta, i així quedarà reflectida en el *Diari de Sessions*.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

"Els diputats sotasignants, membres dels grups parlamentaris Popular, Socialista i Entesa Nacionalista-PSM, presenten la següent esmena transaccional a les proposicions no de llei RGE núms. 4660/98, 4695/98 i 4712/98. Text proposat:

El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat i la companyia Iberia a mantenir activa l'empresa Viva Air per la importància social i econòmica i d'estratègia regional d'aquesta per a les Illes Balears.

Segon: el Parlament de les Illes Balears insta la direcció de la companyia Iberia a mantenir els llocs de feina dels 313 treballadors de les Illes Balears".

(*El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Secretària. Té la paraula el portaveu del Grup Nacionalista.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, com veuen les senyores i els senyors diputats, aquesta proposta ha recollit, creim, el millor de cadascuna de les iniciatives. Si inicialment la proposta del Grup Popular no era suficientment explícita quant al manteniment de l'activitat de l'empresa com a tal, amb aquesta transacció es recull la voluntat del Parlament de mantenir Viva Air com una empresa activa dins el sector aeronàutic. I a la vegada, també s'incorpora el segon punt de la proposta del Grup Popular, quant al manteniment de llocs de feina. Per tant, creim que recollim totes les sensibilitats.

De totes maneres, ja que no hi ha debat possible, perquè sembla que hi haurà, o esperam que hi hagi unanimitat quant a l'aprovació d'aquesta iniciativa, sí que perquè consti al *Diari de Sessions* volem fer un poc d'èmfasi en l'exposició de motius que justifica la necessitat que el Parlament de les Illes Balears insti al Govern de l'Estat i a la companyia Iberia, a mantenir aquesta empresa i a mantenir els seus llocs de feina. Una empresa que, en veritat, ha estat molt malmenada per part de sa mare, sa mare que seria, bé, en aquest temps la mare era adoptiva, des del 1991, quan la companyia Iberia va adquirir la pràctica totalitat de les accions, el 99'4% de les accions de Viva Air. A partir d'aquí, va ser una autèntica madrastra, perquè només ha infringit càstigs un darrer l'altre a aquesta empresa, que la veritat és un miracle, un miracle fruit, segurament, de la constància, de la voluntat dels treballadors, de mantenir els seus llocs de feina i de mantenir en activitat una empresa. Perquè, concretament, a partir d'aquell any, del 91, del 91 al 94, que aquesta companyia va operar al trànsit regular, va ser una empresa que a poc a poc va anar obtenint beneficis fins que ja l'any 1994 tancava l'exercici amb pèrdues.

Vet aquí, però, que el desembre del 94, un acord entre Iberia i el sindicat de pilots, el Sepla, com a punt més important va tenir unes decisions que afectaven la companyia Viva Air. Va ser quan Ibèrica va absorbir totes les rutes regulars i va condemnar Viva Air a operar únicament dins els mercats xàrters. Bé, això va significar en quatre anys, una pèrdua de més de 100 treballadors i dels beneficis que obtenia. El més curiós, però, és que Iberia, en dos anys va abandonar el 83% de les rutes perquè, en paraules d'Iberia, no eren rendibles, és a dir, unes rutes regulars que feia Viva Air i que estaven ja donant beneficis, que eren perfectament rendibles, únicament amb dos anys, la gestió d'Ibèrica els va fer no rendibles. Avui, aquestes rutes, la majoria de les quals estan abandonades, no estan cobertes, i això no només ha provocat uns perjudicis a l'empresa que operava en el sector, sinó que perjudica el conjunt de ciutadans de les Illes Balears que no disposam d'uns vols, majoritàriament uns vols internacionals, dels quals ens podríem beneficiar fa uns anys.

A més a més, aquest conveni, d'aquests acords d'Ibèria amb Sepla, va condemnar, més tard, l'any 1997, va condemnar, mitjançant el Pla director que va fer Iberia, va configurar Viva com un operador mixt de costos reduïts. A conseqüència d'això, naturalment, la contractació de vols xàrters disminuï progressivament. Curiosament, en aquest temps, Iberia llogava avions a Air Europa, idèntics als de Viva, i amb tripulacions externes. És dir, que amb aquests acords, uns i altres, s'ha impedit que Viva contracti pilots quan de vegades té avions aturats que podrien donar més viabilitat a la companyia.

Tot això és prou conegut, i del que es tracta ara és que el Parlament de les Illes Balears prengui un acord per instar el Govern de l'Estat i la companyia pública Iberia. Per què? Primer perquè aquí hi ha una qüestió social: el manteniment de 313 llocs de feina a les Illes Balears, és un tema que ha de preocupar tots els representants polítics dels ciutadans d'aquesta terra, uns llocs de feina que, a més a més, són uns llocs que avui els podríem qualificar de bons, estables, cosa rara, quan en aquests moments es creen uns llocs de feina de cada vegada més precaris, però, a més, dins un sector que utilitza tecnologia punta, a més a més en un sector considerat estratègic per a les Illes Balears, com és el sector de l'aeronàutica.

Jo record, quan començàvem a parlar del Pla de desenvolupament regional, que després va donar origen al famós Parc Bit, hi va haver una certa desviació, que la primera compareixença que va fet el conseller d'Economia i Hisenda, que presentava el Pla de desenvolupament regional, i demanava opinió als diputats, jo, en aquell moment, i devem parlar de l'any 94, ja vaig fer una intervenció dient que aquí s'havia de potenciar el sector aeronàutic, perquè de la mateixa manera que a l'edat Mitjana les Illes Balears eren punteres quant a les dàrsenes i la construcció de vaixells, que era el mitjà de transport del moment i que això va ser possible gràcies a la situació estratègica dins el Mediterrani, avui també aquesta situació estratègica ens havia de permetre ser capdavaners, punteres dins el sector de l'aeronàutica. Això està en perill, tancant Viva Air, perquè, a més a més, es tanca el manteniment d'una sèrie d'avions que naturalment si aquí desapareixen aquests llocs de feina qualificats i desapareix aquest manteniment, bé, desapareix aquesta opció estratègica de l'aeronàutica per a les Illes Balears.

Però també, com a parlamentaris, des del Parlament de les Illes Balears, ens ha de preocupar la desaparició d'una empresa que majoritàriament té la seu a les Illes Balears, i que això es faci amb decisions del capital públic, amb decisions de companyies que majoritàriament tenen el seu capital públic, és a dir, que estan finançades per l'Estat. Això no s'ha de consentir, perquè les poques empreses públiques que tenen seu a les Illes Balears, les hem de mantenir, és a dir, que aquesta decisió de tancar Viva Air és un atac al sector públic de les Illes Balears i, a més, tal vegada, al poc sector públic que pot tenir una rendibilitat econòmica.

Per totes aquestes qüestions, i no m'estendré més, en vista que sembla que hi haurà unanimitat en aquesta proposta, és molt important que el Parlament avui faci aquest pronunciament, i desitjar que facem un precedent i que, per primera vegada, se'ns escolti des de les instàncies del Govern de l'Estat i del consell d'administració de la companyia Iberia.

Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sampol. I atenent l'ordre de presentació de les proposicions no de llei, ara té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari Popular, Sr. Jaén.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, permítanme en primer lugar que salude de forma cordial a representantes de la compañía Viva Air que nos acompañan en este debate. Y, efectivamente, no hay muchas cosas que decir porque el acuerdo afortunadamente ha sido posible. Por tanto, acudo aquí con la satisfacción de que los grupos parlamentarios hemos sabido llegar a un texto que ha servido para todos, recogiendo iniciativas de los textos que se presentaban, y por lo tanto nos hemos de felicitar.

Ha habido referencias, una de ellas al convenio de Iberia con el Sepla, en el año 94. Ustedes recordaran que no hace mucho tiempo, por esas fechas, se publicaban artículos en la prensa, yo recuerdo uno muy particularmente que decía que Iberia tiene plomo en las alas, y la verdad es que, a mi juicio, más que plomo, si me permiten la expresión, debería tener osmio, porque el osmio, si mal no recuerdo, es el metal más pesado con una densidad de 23 gramos por centímetro cúbico aproximadamente. Y la situación era muy difícil en la compañía, y el acuerdo ese que se materializó con el Sepla, me parece, a todo juicio, bastante desafortunado.

Ese acuerdo, al que conviene referirse, citaba algunas cuestiones al respecto que prácticamente podrían resumirse en aquello de la cuadratura del círculo. Decía, por una parte, que Viva Air no podía hacer vuelos regulares; por otra parte decía que la compañía debía mantener la actividad, que no se debía cerrar y que además tenía que ser rentable. Evidentemente, con esos requisitos era imposible, pero los resultados de la cuenta de explotación los hemos visto con déficits acumulados de más de 6.000 millones de pesetas en los últimos años.

Quiero, por tanto, decir que esa situación del grupo Iberia, afortunadamente, al tiempo presente, ha cambiado mucho, de 40.000 millones de pesetas de pérdidas en el grupo, se ha pasado a 40.000 millones, más de 40.000 millones de beneficios, y que eso no ha sucedido por una especie de lotería de Babilonia, de ese cuento tan hermoso que Borges relata en un lugar paradisíaco donde a los ciudadanos, sin comprar lotería, les tocaban los premios; eso se ha hecho por el esfuerzo de los gestores nuevos de la compañía Iberia, por el esfuerzo de los trabajadores y por el esfuerzo de (...) en los costes, atender que las pérdidas no fueran tan enormes y, por tanto, estamos satisfechos.

¿Qué sucede con la compañía Viva Air? Es una compañía bien dimensionada, de costes muy aceptables, con un personal, como se ha referido el Sr. Sampol, cualificado, y que además tiene, en España es la única compañía que está autorizada, con la titulación pertinente, para la revisión de los boing 737 modelo 300. Bien, eso debe mantenerse, una de las preocupaciones de este gobierno siempre ha sido diversificar la economía, y sobre todo en estas cuestiones punteras, estar en primer lugar. Ya se contemplaba en el Parc Bit y el régimen especial de Baleares que hemos comentado, también hace una especial referencia a la (...) aeroportuaria para esas tecnologías puntas.

Nosotros creemos que la actividad de la compañía debe mantenerse, como el Sr. Sampol ya ha dicho, y además creemos que los trabajadores de Baleares, los 313 trabajadores deben mantener sus puestos en la plantilla. Me consta que la voluntad de la compañía es ésa, así se me hizo llegar ayer por la mañana, y me consta que puede haber unas negociaciones que, aunque puedan ser duras, los resultados pueden ser felices, y eso es lo que esperamos en fecha próxima.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té ara la paraula el portaveu del Grup Socialista, Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. La unanimidad que hay sobre esta cuestión entre los grupos que han presentado la proposición no de ley, me va a eximir de hacer mi intervención más larga de lo imprescindiblemente necesario. Hago más prácticamente la totalidad de las palabras que se han dicho hasta el momento, y también quería decir que tendré que reducir mi intervención, porque gran parte de ella iba destinada a tratar de convencer al Grupo Parlamentario Popular para que apoyara el mantenimiento de la compañía, no sólo el mantenimiento de los puestos de trabajo. Agradezco la postura que se ha tenido al respecto y que se nos haya permitido, de esta manera, conseguir esta unanimidad.

¿Cuál es la situación actual de Viva Air? Pues ya se ha dicho bastante acerca de sus características como compañía, etc., pero su situación es cambiante, no nos hemos de engañar, y esta paz que tenemos en el Parlamento hoy que nos puede permitir adoptar por una inmensa mayoría, si no por unanimidad, esta proposición, no es la solución al problema, está en el camino de la solución, pero no es la solución.

Y es que el primer objetivo que había con respecto de Viva Air era cerrarla, y así lo explicó el director general de Iberia y todo el mundo que tenía responsabilidades en el grupo, decía que esta compañía se tenía que cerrar, y esa decisión de cerrarla obedecía a unos intereses muy concretos, muy concretos puesto que en caso de desaparecer Viva Air, habría una herencia disponible, de una cuota de 29.000 horas de vuelo que se tendrían que repartir, habría una serie de activos de la empresa, aviones en propiedad, pilotos cualificados, personal de mantenimiento, aquí se ha hecho mención en anteriores intervenciones, todo ese pastel se tendría que heredar, y todavía, quiero que conste, con nuestra resolución no queda resuelto el problema aunque estemos en camino de ello.

¿Qué explicación se daba para cerrarla? La primera, que no se podía vender, porque, es una explicación muy curiosa, decía el director general de Iberia, "si la vendemos damos algo de gran valor a la competencia", o sea que es una compañía de gran valor y por eso la cerramos, paradojas de la vida, pero, en fin, ¿qué explicación formal se daba para justificar el posible cierre? Las pérdidas, pérdidas, no las tenía en determinado momento, y pasa a tenerlas, como ya se ha dicho aquí, a partir del momento en que se hace un acuerdo entre los pilotos del Sepla y la compañía dominante, Iberia, por el cual no se permite a la compañía Viva Air utilizar líneas de código regular de Iberia para hacer sus vuelos y se la relega a lo que se conoce, todavía, como sector chárter, aunque el sector chárter como tal hoy en día esté en una fase de reconversión, y prácticamente se puede decir que casi casi no existen este tipo de vuelos en la realidad. Pues bien, ese acuerdo con el Sepla es un acuerdo sobre el que nadie se ha preocupado mucho, pero es un acuerdo por completo irregular, no se puede tomar un acuerdo en una empresa de grupo que tiene una posición dominante para cerrar otra empresa del grupo; esto no se puede hacer, incluso podría suceder que ese acuerdo, las pérdidas que se han tenido en la segunda empresa, pudiera ser que se derivara responsabilidad patrimonial de quienes han tomado ese acuerdo hacia la empresa deficitaria.

No cabe, no cabe esa posibilidad de cierre de la empresa cuando las pérdidas con imputables a una decisión tomada por la empresa dominante en el grupo, sólo cabría la fusión, quizás sería el modo más adecuado de, dicho sea entre comillas, liquidar la empresa, pero no el cierre. Lo que pasa es que la fusión plantea muchos problemas. ¿Qué consecuencias tuvo el acuerdo con el Sepla? Ya se ha dicho, quisiera sistematizarlo un poco, pérdidas económicas, porque al dedicarse solamente al sector chárter dejó líneas muy rentables, infrautilización de activos, los reactores de Viva Air estaban en las postas del aeropuerto parados cuando podían haberse utilizado en las líneas regulares de Iberia. ¿Quién prestaba los servicios de vuelo en las líneas regulares de Iberia? Ya se ha dicho, los aviones de Air Europa, los turbo hélices, no los reactores, los turbo hélices de Air Europa, turbo hélices comprados a la casa Yunker, en su mayoría, que, por cierto, ha quebrado, poco después de la venta de estos aviones.

Pues bien, en lugar de utilizar los reactores de Viva Air, se utilizaban los turbo hélices de Air Europa, o sea, una empresa distinta al grupo, ajena al grupo, relativamente ajena, formalmente ajena, pero veremos que siempre aparece como coligada con el grupo Iberia y siempre se beneficia de las decisiones de Iberia, no sé cómo lo hace pero es una competencia muy *sui generis* la de Air Europa y la de Iberia, porque decisiones como ésta benefician a Air Europa, y el cierre de Viva Air beneficiaría también a Air Europa, que es una de las aspirantes a la herencia que dejaba Viva Air.

Nos perjudicó, como todo el mundo sabe y como todo el mundo sufre, más de una vez, por la calidad de los aviones que utilizaban en los vuelos, por el motivo que hemos dicho, por utilizar estos turbohélices de Air Europa, y nos perjudicó este acuerdo también porque supuso el fin de una serie de líneas regulares que nos unían con países europeos: destinos como Londres o como París se quedaron sin conexión directa con la ciudad de Palma, amén de otras capitales europeas.

De estas líneas ¿se ha aprovechado Iberia?; no, Iberia estas líneas, estas líneas que dejó de explotar Viva y que eran rentables con Viva las perdió, las ha perdido, ya no las utiliza, todo el mundo sabe las polémicas que se desataron aquí en este mismo parlamento por el abandono de estas líneas por parte de Iberia, hasta el punto que hoy en día estamos en una situación realmente muy mala comparados con otras capitales de provincia españolas que, teniendo a lo mejor menos condiciones para tener un tráfico intenso con París o con Londres, tienen vuelos directos a París i a Londres con toda tranquilidad. Cualquier persona que esté en un aeropuerto en París o en un aeropuerto de Londres verá salir, por ejemplo, desde un aeropuerto de Londres, mientras él espera un vuelo para Barcelona y luego hacer Barcelona-Palma, verá que sale Londres-Málaga, Londres-Sevilla, por supuesto Londres-Madrid, pero para ir a Palma de Mallorca tendrá que ir por Barcelona. Esa incomunicación es otra consecuencia de ese acuerdo Sepla.

A las Islas Baleares nos interesa mucho, mucho, que continúe Viva Air. ¿Por qué nos interesa? Una razón muy importante: el hangar; ¿qué es esto del hangar?, en nuestra comunidad autónoma tenemos uno de los aeropuertos más importantes de España, de los de mayor tráfico y, sin embargo, carecemos de hangar para las reparaciones de los aviones. Nadie concebiría que uno de los puertos más importantes del Estado no tuviera astillero, o que un club náutico de importancia no tuviera mecánico, o que en una ciudad atestada de coches no hubiera talleres mecánicos. Pues bien, el aeropuerto de Palma en este momento carece de este taller necesario para reparación y cuidado de aviones, de un hangar suficiente y que debería tener, y que continúen en nuestra isla los servicios de mantenimiento de Viva Air es una circunstancia que nos puede permitir en un futuro que estos técnicos puedan estar prestando su trabajo, sus servicios en este futuro hangar. Si no están aquí va a ser difícil encontrar técnicos con su alta cualificación como para poder desarrollar los servicios que se necesitan en un hangar.

En segundo lugar nos interesa por las comunicaciones con Europa, por volver a tener las comunicaciones con Europa que hemos tenido durante mucho tiempo de forma rentable, insisto una vez más, y que hemos perdido después de la desastrosa política llevada a cabo por la compañía dominante, por Iberia. Y también nos interesa que continúe Viva Air por mejorar nuestras comunicaciones con la península y entre las islas, probablemente tendríamos que recurrir menos a estos turbohélices de Air Europa, alguno de los cuales en fechas recientes incendió uno de sus motores en un aeropuerto peninsular, tendríamos que utilizar menos este tipo de aviones y podríamos utilizar más los reactores de que dispone esta compañía.

La actividad de la compañía no puede continuar si no continua la compañía en activo, con todas sus características formales. El personal de vuelo no se puede integrar en Iberia, no puede desaparecer la compañía Viva Air y decir: "Integramos su personal en Iberia"; es difícilísima la integración del personal de vuelo de la compañía en Iberia, porque tendría que hacerlo, probablemente, sin respetar el escalafón que se ha marcado por parte de la compañía Iberia, y eso presentaría graves problemas laborales entre las dos compañías. En segundo lugar, no podría existir la actividad sin la compañía porque los trabajadores de tierra de Viva tampoco podrán pasar a Iberia, sino a otra compañía; ¿por qué?, porque Iberia está desplazando su personal de tierra hacia el segundo operador de *handling*, Ineuropa; algunos de los que están desplazando tienen más de 20 años de servicios dentro de la compañía Iberia, de antigüedad en Iberia, y se han desplazado ya hacia Ineuropa. Si estos trabajadores de tierra de Viva pasaran a Iberia, sin duda la consecuencia inmediata sería el desplazamiento de otros trabajadores, probablemente, y el colapso del aeropuerto por problemas laborales. Y, en tercer lugar, también sería imposible el mantenimiento de la actividad sin el mantenimiento de la compañía porque Iberia ya tiene su centro de mantenimiento en Madrid, en Madrid-Barajas, y no va a quedar un segundo centro en Palma, con el coste que ello supone, en vistas al gran negocio de su privatización que está en las puertas, ya.

Por todo ello felicitamos que exista este acuerdo entre los grupos parlamentarios y que se inste a que haya un mantenimiento de la compañía. Ahora, quiero insistir en que eso no garantiza que se nos vaya a ser caso, pero creo que es obligación de todo el Parlamento, si se acepta este acuerdo con la unanimidad con que parece que puede ser aceptado, tiene que haber una insistencia en que se cumpla porque es muy importante, como hemos dicho, para el futuro de las Islas Baleares. Y en segundo lugar hemos solicitado que continúe la localización de la actividad de la compañía aquí en Baleares que, por los motivos que hemos expuesto, está más que sobradamente justificada.

De conseguirse lo que hemos dicho en estos momentos, de conseguirse el fin de esta proposición, habremos dado un paso muy importante en la mejora de nuestras comunicaciones aéreas, en caso que la compañía Viva Air continúe como debía haber continuado siempre, sin las interferencias que se hicieron de forma irregular con el acuerdo con el Sepla. Gracias, Sr. Presidente.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part dels altres grups parlamentaris, per fixar la posició, Grup Parlamentari Mixt? Sra. Munar, té vostè la paraula.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Unió Mallorquina també està a favor d'aquestes propostes avui aquí presentades, unes propostes que responen més al que podria ser la proposta de Viva Air que la proposta dels diferents grups parlamentaris, una proposta en la qual realment és lògic que s'insti el Govern de l'Estat, que s'insti Iberia perquè es doni una solució a aquest problema. Jo crec que també s'hauria d'instar el mateix Govern balear, bastant responsable del que passa en aquesta comunitat, perquè hi participi.

Tots ens congratulam que hi hagi un acord i una unanimitat parlamentària en defensar una empresa que està ubicada a la nostra illa. Jo crec que això és important però que no basta, no basta que hi hagi un acord parlamentari en el qual s'insta Iberia i el Govern de l'Estat perquè solucionin aquest problema, i dic que no basta perquè ja sabem el que passa amb els acords parlamentaris que, encara que s'aprovin i s'aprovin per unanimitat, després, a l'hora de la veritat, tenen bastant poc a fer. Per tant, jo crec que el que s'ha de denunciar és el per què s'ha arribat a aquesta situació, una situació que ve d'una mala política que du el Govern del Partit Popular, de voler privatitzar tot i de voler rendibilitzar en un moment determinat el que és un transport totalment públic i totalment necessari per a les nostres illes.

Viva Air era una empresa rendible, ho era en principi, i els motius que donen per tancar aquesta empresa són del tot injustificables. "Hi havia pèrdues", es diu en un moment determinat, pèrdues que li han provocat la competència deslleial d'una empresa com Iberia, que no s'ha d'oblidar que és una empresa pública i que, per tant, aquesta empresa pública es paga amb doblers de tots els ciutadans de l'Estat espanyol, també dels ciutadans d'aquestes illes, i més dels ciutadans d'aquestes illes perquè som els que contribuïm més a nivell d'Estat. Ho recordàvem a la moció presentada abans: 200.000 milions cada que se'n van i que no tornen i que, sens dubte, ens servirien per resoldre aquest i molts d'altres problemes. Per tant, el que s'ha de fer és canviar de política a nivell d'Estat i a nivell de comunitat i defensar els nostres interessos. Iberia no és la primera empresa que es pensa carregar, ho ha fet ja amb Winter Mediterraneo i, sens dubte, ho farà amb totes aquelles empreses que en un moment determinat li siguin molestes o li siguin innecessàries. Però el que hem de tenir en compte com a mallorquins és que, realment, es perjudica una empresa que compta amb 300 famílies de treballadors, famílies que estan ubicades a la nostra illa, però també s'atempta contra el que és un mitjà de transport totalment necessari i imprescindible per a les nostres illes. És necessari que hi hagi empreses aquí que ens puguin traslladar entre illes, a nivell de península i també a nivell de l'Estat.

El Govern de l'Estat per altra part, com tots sabem, no fa carreteres a les nostres illes perquè, casualment, no comunicam amb la resta de les comunitats, però ara resulta que també es permet el luxe que les línies aèries es tallin, no es promocionin, no s'ajudin, sinó, ben al contrari, que es limitin i, per tant, també se'ns deixa sense possibilitat de comunicació. Estàvem millor comunicats fa 10 anys que avui en dia. Això no ho pot entendre ningú, i estàvem millor comunicats entre les Illes, els mateixos diputats de Menorca i d'Eivissa cada dia es queixen més del mal comunicades que estan, ens comunicam pitjor a nivell de península, però també ens comunicam pitjor a nivell de tot Europa. Altres capitals d'altres comunitats estan millor comunicades que les nostres illes, que som realment, com he dit abans, els que més aportam i els que vivim d'un tema tan important com és el turisme.

Jo crec que per totes aquestes raons, el que s'ha de fer és realment no aturar-se en un acord parlamentari, no dir que tots els grups estam a favor de Viva Air i els seus treballadors perquè aviat tenen eleccions, sinó fer qualque cosa més, i aquesta qualque cosa més és defensar el que són els interessos d'aquesta comunitat, tenir altres empreses de transport o tenir altres empreses aèries que un moment determinat ens puguin donar un millor servei i, sobretot, que una empresa com Iberia, que és possible i va endavant amb els doblers de tots els ciutadans, no sigui precisament la que va més en contra dels nostres interessos quan som els que més aportam.

Aquesta és la idea que té Unió Mallorquina del que s'hauria de fer, i demanam al Govern que tengui una intervenció important, perquè al cap i a la fi els que governen a Madrid també són del mateix color polític, són els que, per tant, poden resoldre aquest tema, aquest problema i molts d'altres. La política que duen en aquest moment a nivell d'Estat és totalment contrària als interessos de les nostres illes, i no tan sols en matèria de transports. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, Sr. Grosske té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, la resolució que avui es proposa en el Parlament sobre el tema de Viva Air nosaltres pensam que és una bona resolució i, en aquest sentit, volem felicitar els grups que la signen en el sentit que han encertat en la seva redacció: parlen no només de mantenir l'activitat, sinó de mantenir l'empresa i, evidentment, mantenir els llocs de feina, que és exactament el que jo crec que es pretenia i el que és de sentit comú.

Si he fet una consideració de mètode a l'hora de pronunciar-me sobre la missió d'aquesta transaccional és per la següent qüestió, una reflexió de caràcter metodològic general: Quan en aquest parlament arriba un col·lectiu de persones, ja sigui laboral o d'altra índole a demanar un suport institucional a les seves propostes o un suport institucional per solucionar els seus problemes, jo crec que no esperen del Parlament de les Illes Balears una espècie de cursa entre els grups per arribar al Registre, arribar al Registre per ficar-hi diferents iniciatives sobre aquesta qüestió. Ells esperen la major unanimitat possible entre els grups perquè això és el que els reforça la seva posició. Per tant, jo vull felicitar els grups que han arribat a aquest acord entre ells perquè això significa, efectivament, una voluntat de, per sobre de la possibilitat de mantenir una opció diferenciada, arribar a una unanimitat, però jo crec que pel mateix esperit -i això no té res a veure amb el Reglament, Sr. Jaén- amb el mateix esperit, als grups parlamentaris que no hem anat al Registre, jo crec que era bo consultar-los precisament per garantir una cosa: garantir la unanimitat de la Cambra. Això és una qüestió política, no reglamentària, i hagués estat bé que els tres grups parlamentaris que presenten aquesta iniciativa s'haguessin assegurat de poder comptar amb la unanimitat o, potser, si introduïm tal tema o tal altre, idè era possible garantir aquesta unanimitat.

Jo crec que això és una qüestió metodològica, política, que vull explicar perquè, en definitiva, a això ha obeït la meua intervenció anterior. Evidentment hi ha vegades que això no és possible, és a dir, nosaltres hem presentat propostes, fins i tot interpel·lacions relatives a problemàtiques de determinades empreses que no hem fet, evidentment, atesa la unanimitat, sinó des de la confrontació perquè moltes vegades a allò a què ens confrontàvem era a resolucions del propi govern de la Comunitat Autònoma; tal és el cas, per exemple, d'Iscomar, per tant no tenia sentit anar a cercar aquesta unanimitat, però quan aquesta es pot cercar jo crec que és allò raonable, i si no és unanimitat la major quantitat de grups possible. Això, com a reflexió de caràcter metodològic.

Vull també fer una reflexió de caràcter polític general, ja que entrar en el detall del que és la proposta em sembla una mica reiteratiu. No sé si els diputats i diputades d'aquest parlament s'han adonat de l'aeronàutic que s'ha tornat aquest parlament, és a dir, se succeeixen amb una enorme freqüència resolucions, interpel·lacions, mocions, preguntes, sobre aeronàutica; parlem dels tipus d'avions, parlem de freqüències, parlem de tarifes, ara parlem del tancament possible d'una empresa dedicada a aquest sector, i això, naturalment, està molt lligat -i ho volem dir amb tota claredat, perquè si no els fenòmens s'han intentar comprendre i analitzar políticament des d'una tribuna parlamentària- està molt lligat a tota aquesta política de privatitzacions de la qual alguns fan una bandera i una espècie de panacea per a tots els mals.

Hi ha sectors econòmics on la privatització i la liberalització té un abast molt limitat; a la fi el que centra és un règim oligopolístic en què unes poques empreses controlen un determinat sector, i és absolutament necessari, dins una situació que no és, per tant, de transferència del mercat ni de lliure mercat real, que els poders públics es reservin una certa capacitat d'intervenció i de decisió, perquè aquí jo vull cridar l'atenció sobre el fet absolutament pervers que del que estam tractant es de tancar una empresa que és eficaç i que està ben dimensionada des del punt de vista econòmic. Això és difícilment intel·ligible des d'una perspectiva estrictament de mercat, això només és intel·ligible des d'una perspectiva viciada d'un sector en règim d'oligopoli i amb una companyia, que és Iberia, que efectivament manté una intervenció pública però que ja està actuant amb una lògica d'empresa absolutament privatitzada, i això jo crec que és important remarcar-ho perquè si aquí encara feim mocions sobre aquest tema, si encara feim mocions sobre aquest tema i tenim qualche esperança que això tengui una certa eficàcia, és perquè sabem que encara hi ha aquesta presència del sector públic en aquest sector, i encara hi ha aquesta influència, en definitiva, del Govern, sobre l'empresa Iberia perquè si no, efectivament, seria un pur gest simbòlic, una moció d'aquestes característiques. Ho dic perquè quan des d'algunes opcions polítiques mantenim la necessitat que a determinats sectors estratègics es mantengui una participació del sector públic i una presència del poder polític en el control d'aquell sector d'activitat, se sàpiga que això té molt a veure amb el fet de si aquí anam amb turboreactors o amb turbohèlices, això té molt a veure amb el fet que aquí hi hagi unes freqüències de vols suficients per satisfer uns interessos col·lectius, o això també té molt a veure amb la possibilitat que una empresa que, fins i tot és rendible, pugui ser tancada en funció de tota una sèrie de mecanismes viciats entre empreses que controlen el sector.

És necessari, en aquest tipus de sectors, com el sector de l'energia, com en el sector dels combustibles, que hi hagi una presència pública que garanteixi els interessos generals perquè, si no, efectivament no podem esperar que aquesta defensa dels interessos generals o aquesta preservació vengui d'uns mecanismes de "lliure mercat" que, en sectors com aquests, no tenen capacitat real de funcionar segons la teoria, sinó que a la pràctica funcionen, com he dit abans, d'una manera viciada.

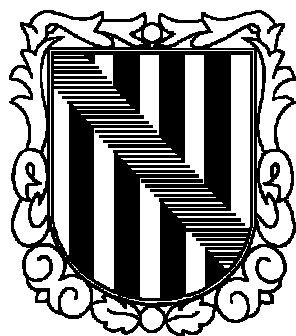
Vull, per acabar la meua intervenció, felicitar els treballadors de la companyia per l'agilitat, a part de -naturalment- donar-los la benvinguda a aquesta seu parlamentària, felicitar-los pels reflexes que han tengut en defensa de la seva situació, per aquesta resolució unànime que es produirà en aquest parlament de les Illes Balears però, evidentment, com recordava la Sra. Munar, això no basta: hem de mantenir una actitud vigilant com a grups parlamentaris, i el Govern balear, com a tal govern balear, ha de mantenir també una actitud vigilant per tal que això tengui una conseqüència pràctica a llarg termini i sigui possible el manteniment d'aquesta empresa i d'aquests llocs de feina a les Illes Balears. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Conclòs el debat..., i a rel de les intervencions que s'han mantingut, aquesta presidència demana si podem considerar aprovada per unanimitat aquesta proposició no de llei. Idd s'aprova per unanimitat.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió i comunicam que immediatament farem la Junta de Portaveus.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA